

novice

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA OBČIN KOČEVJE IN RIBNICA

Leto VIII. — Št. 23

KOČEVJE 31. MAJA 1963

Cena 20 din

Kako smo volili

Kakor po vsej državi so bile tudi v naši, kočevski občini volitve 24. in 26. maja. 24. maja smo volili odbornike za občinski zbor delovnih skupnosti (v industrijsko, kulturno prosvetno, socialno skrbstveno in zdravstveno ter državno upravno in politično organizacijsko skupino), 26. maja pa odbornike kmetijske skupine in občinskega zbora.

V industrijski skupini je od 3625 volivcev glasovalo 3456, 169 je bilo odsotnih, od tega 155 upravičeno. V skupini kulture in prosvete je od 161 vpisanih volivcev glasovalo 160; v socialno skrbstveni in zdravstveni od 180 vpisanih volivcev 177 ter v skupini državne uprave in političnih organizacij od 147 vpisanih volivcev 146. V vseh volivnih enotah je kandidiral le po en kandidat, razen v eni enoti, ki je zajemala podjetja Avto, PTT, železnico in cestno podjetje, sta kandidirala dva, izvoljen pa je bil Leon Urh.

Za volitve v kmetijsko skupino je bilo vpisanih 2085 volivcev, od katerih jih je glasovalo 2062 ali 99,14 odstotka. Glasovalo jih ni le 43, od katerih jih je bilo 18 upravičeno odsotnih. Skoro vsa volišča te skupine so zaključila volitve do 12. ure. Do 8. ure zjutraj so volili 100 odstotno na voliščih v Starem logu, Kočevski Reki, Borovcu, Stalcerjih, Primožih, Rečini, Bosiljvi loki in Ribjeku; do devete ure na Bregu in Kostelu; do desete ure pa na Mlaki, v Livojdu, GU Kočevje, Novih selih, Vrhu pri Fari, Kuziju, Papežih in še posebej.

Za volitve v občinski zbor je bilo vpisanih 10.535 volivcev, volno pa jih je 9862 ali 93,61 odstotka, medtem ko je bilo upravičeno odsotnih 597, neopravičeno pa 70. V Dolenji Brigi in Stalcerjih so volili 100 odstotno že do 7.30. Med osmo in deveto uro dopoldne so zaključili volitve zaradi 100 odstotne udeležbe še v Borovcu, Kočevski Reki in Primožih, do dvanajste ure pa v Kostelu, Fari in Vasi. V vseh volivnih enotah, razen sedmi in petindvajseti, je kandidiral le po en, v teh dveh pa sta bila izvoljena Ernesta Planinc in Peter Vovk.

Volišča so bila vsepovsod lepo okrašena in urejena, posebno pa še na Travi, v Predgradu, Starem logu, Fari, Osilnici, Banja loki, Kočevski Reki in Kočevju. Velika večina volivcev je opravila svojo državljansko dolžnost že v prvih urah volitev. Takrat je bilo tudi po vseh krajih, kjer so bile volitve, posebno pa v Kočevju, zelo živahno, mesto in ostala naselja pa so bila praznično okrašena.

3. JUNIJÁ PRVA SEJA NOVE OBČINSKE SKUPŠČINE

V ponedeljek, 3. junija bo ob 8. uri prva seja nove občinske skupščine Kočevje. Oba zbora, občinski in zbor delovnih skupnosti, bosta na ločenih sejah verificirala mandate odbornikov, nato pa bo-

posameznega zbora in mandatno-imunitetno komisijo.

Po končanih ločenih sejah obeh zborov bo v dvorani množičnih organizacij prva skupna seja občinske skupščine, na kateri bodo odborniki izvolili predsednika občinske skupščine, komisijo za volitve in imenovanja in komisijo za statut.

Po konstituiranju občinske skupščine bo 2. skupna seja, na kateri bodo izvolili odbornike za okrajno skupščino ter poslance v skupščino Socialistične republike Slovenije in v skupščino SFR Jugoslavije.

do odborniki prisegli. Izvolili bodo še odbornika, ki bo vodil seje

Nismo
glasovali
samo za
odbornike
ampak tudi
za še boljše
življenje

V Ribnici 82,6 odstolkov

Volitve v zbor delovnih skupnosti v petek so v Ribnici potekale v redu in so le malokje morali čakati zamudnike. Volivci iz gospodarskih organizacij so izvolili v novo občinsko skupščino naslednje kandidate: Jože Zagar, Slava Andoljšek, Franc Lavrič, Stane Vesel, Anton Marolt, Ivan Ilc, Kati Kozina, Lojze Lesar, Karol Sever, Draga Lovšin in Stefan Lovšin. V skupini kulture in prosvete: Elo Kržan, Ančko Lovšin in Marijo Košmrlj; zdravstveno in socialno varstvo: dr. Vida Cvar, Jože Oberstar; državni organi in družbene organizacije in društva: Bogo Abrahamsberg in Nikola Japundžić.

Ze v soboto zvečer so volivne komisije okrasile volišča in pripravile vse potrebno za čim hitrejši potek volitev. Volitve v podskupino kmetijstva so na splošno potekale lepše in so marsikje prej zaključili kot z volitvami v splošni zbor. Ponekod so bile volitve

opravljene že do osmih zjutraj (Kolektiv Ugar, Grčarice, KZ Loški potok, Zadolje), drugje pa so morali čakati zamudnike do zvečer. Kmetijci so zaključili volitve do 10. ure v Gorenji vasi in na

Konec na 2. str.

PRVA ETAPA

Prva etapa velike politične akcije, volitev, se je z izvolitvijo odbornikov novih občinskih skupščin zaključila, bliža pa se že zadnji del, volitve v republiška in zvezna predstavniška telesa. Volivna udeležba povsod v Sloveniji in v Jugoslaviji je bila velika, kar smo dosegli predvsem z velikimi predvolilnimi pripravami. Volitev v petek in nedeljo se je udeležilo večina volivcev, ki so s tem ponovno dokazali veliko politično in moralno zavest, za vest upravitelja in gospodarja proizvodnih sredstev. O poteku volitev in o kandidatih so se volivci pogovarjali na številnih zbora volivcev, s čimer je bila dana osnova uspeha volitev.

V nedeljo smo se zbudili zgodaj, praznično, veselo razpoloženi zaradi lepega, velikega dne. Marsikje, skoraj povsod je vabila na volišče pesem, zastave so vihrale v vetru, volivci pa so že dolgo pred pričetkom čakali pred volišči, da bi čimprej oddali svoj glas za kandidata, ki naj jih zastopa v občinski skupščini. In potem, ko so opravili svojo dolžnost, so še dolgo stali okrog volišč in se zanimali za potek volitev, ali pa so šli domov in napeto sledili poročilom o volitvah v drugih pa tudi v svojem kraju. Zanimivo, da so marsikje prvi prišli na volišča, kot že tolikokrat doslej, najstarejši občani, drugod pa je prihajala mladina na volišča skupaj, v povorkah. Marsikje so po opravljenih volitvah odšli na delovne akcije ali pa je mladina priredila športna srečanja. Ponosni so bili predvsem na to, da so tako res postali enakopravni starejšim tovarišem. Za njih so prve volitve predstavljale prve, odločne korake samoupravljalstvo življenje!

Nadaljevanje bo v ponedeljek, 3. junija, ko se bodo konstruirale občinske skupščine in izvolile odbornike okrajne skupščine, poslance zborov delovnih skupnosti republiške in zvezne skupščine in poslanske kandidate republiškega in zveznega zbora. Pri tem bodo odborniki seveda upoštevali želje in voljo volivcev, ki so se na svojih zbora odločili za kandidate.

Zadnja faza bo 16. junija, ko bomo spet stopili na volišča in izvolili poslance republiškega in zveznega zbora. Z aktivno in čim večjo udeležbo na volitvah bomo ponovno poudarili svojo privrženost napredku, razvoju samoupravljanja, borbi za mir in odločnosti, ne odstopiti od začrtane poti, ki nas vodi v lepše, svetlejše dni...

ORTNEK

(vp) — Pri nedeljskih volitvah smo v Ortneku prednjačili, saj smo bili že okrog pol enajstih 100 % gotovi. Prve so prišle na volišče naše žene, takoj zatem pa mladina. V Dolnjih Podpoljanah so morali čakati do 16. ure, ker so bili nekateri opravili odsotni in so se vrnili šele popoldne. Nasprotno so na V. Poljanah morali čakati nekaj volivcev do zaključka, vendar kljub temu niso prišli. Tako so znižali odstotek in osramotili svojo vas.

V Ribnici 82,6 odstotkov

(Nadalj. s 1. str.)

Bregu, v Gorenjih Lazih in v Lipovcu pa do 11. ure itd.

V podskupini kmetijstva je bilo vpisanih v volivne imenike skupno 1956 volivcev, glasovalo jih je 1771 ali 90,5 %. Veljavnih glasov je bilo 1666. Opravičeno odsotnih je bilo 4,9 % volivcev. Volivci v podskupini kmetijstva so izvolili v občinsko skupščino naslednje kandidate: Alojza Zbašnika, Mirka Merharja, Matijo Lesarja, Martina Gregoriča, Alojza Oblaka, Matijo Petriča, Antona Debeljaka in Alojza Cvara.

V splošni zbor nove občinske skupščine so bili izvoljeni: Stane Oberstar, Lado Oražem, Franc Peček ml., Janez Čampa, Janez Bolha, Janez Bolha, Jože Puželj, ing. Nande Nadler, Fani Gelze, France Ilc, Jože Osvald, Ivan Mihelič, Anton Krajec, Janez Kozina, Alojz Skulj, Stanko Lovšin, Anton Govže, Alojz Mestek, Fran Fajdiga, Evgen Ivanc, Franc Čampa, Stanko Kovačič, Jože Mohar, Rudolf Lavrič, Alojz Lavric in Anton Oražem. Volivcev za ta zbor je v občini 8398. Glasovalo jih je 6937 ali 82,6 %, kar predstavlja najslabši volivni uspeh v republiki. Če pa prištejemo še 13,1 % opravičeno odsotnih (Nemčija, vojaki) in če predpostavljamo, da bi vsi ti volili, če bi bili doma, dobimo 95,7 %. Seveda je bilo nekaj tudi takih volivcev, ki so bili doma, pa se niso udeležili volitev, vendar predstavljajo ti le manjši procent volivcev.

Precej slab volivni uspeh je bil

NOVI VOZNI RED

(vp) — Sedaj, ko so ukinili potniški vlak, ki pelje skozi Ortnek ob 18.40, nimamo nobenega vlaka od 16. do 21. ure, tako da imajo potniki proti Ljubljani zelo slabe zveze. Posebno nerodno je zdaj, ko je cesta zaradi popravila zaprta. Krajevni odbori so zaprosili železnico, naj uredi prevoz potnikov s tovornim vlakom, ki pelje iz Kočevja skoro ob istem času kot prejšnji potniški vlak.

NACRTI

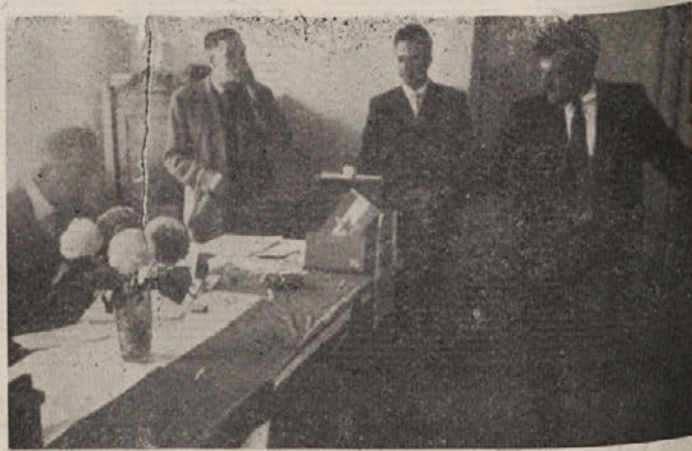
(vp) — Mladi v Ortneku pripravljajo prostor za balinanje in kopalisce. Oboje bodo zgradili poleg športnega igrišča.

dosežen v vaseh južno od Ribnice (Nemška vas, Prigorica, Dolenja vas), na Slemenih pa so volivci opravili svojo dolžnost, kljub temu, da so bili nekateri precej oddaljeni od volišč, hitro in z visoko udeležbo. Prepričani smo, da se bo procent na volitvah v republiške in zvezne predstavniške organe v nedeljo, 16. junija dvignil.

Nova občinska skupščina se bo sestala v ponedeljek, 3. junija. Kakor predvidevajo, bodo imeli prvo sejo že v novi stavbi, ki jo Gradbenik prav te dni dokončuje. Na tej seji bodo izvolili predsednika skupščine in predsednike posameznih odborov, izvolili predstavnike v okrajno skupščino in republiško in zvezno skupščino.

PREDGRAD

V nedeljo smo v Predgradu volili odbornika za občinsko skupščino. V splošni zbor je bil izvoljen Peter Rauh, v zbor delovnih skupnosti pa Mihael Mihor. Volišče je bilo v šoli in je bilo lepo okrašeno.

GRČARICE — Kakor marsikje drugje so tudi volivci iz Grčaric in Grčarskih Raven čakali pred voliščem že kmalu po šesti uri zjutraj, da bi čimprej opravili svojo državljansko dolžnost. V Grčaricah so v nedeljo volili tudi v zbor delovnih skupnosti (Gozdna uprava); obe volivni komisiji sta imeli prve pol ure polne roke dela, nato pa so čakali le še nekaj zamudnikov oz. volivcev iz Rakitnice, ki so volili v zbor del. skupnosti v Grčaricah. Volitve v splošni zbor so zaključili nekaj po osmi uri zjutraj, v zbor delovnih skupnosti pa približno pol ure kasneje. V splošni zbor je volilo 144 volivcev ali 95,36 %, ostali so bili opravičeno odsotni.

Volišče v Grčaricah je bilo lepo urejeno in okrašeno, morda najlepše v spodnjem koncu občine. Na slavaloku pred voliščem je pisalo: »Vsi na volitve« in »Volitve — naš ponos«.

Prepričani smo, da bodo volivci v Grčaricah tudi 16. junija opravili svojo volivno dolžnost že kmalu po sedmi uri.

Najstarejši občan prvi na volišču

Zjutraj 26. maja so se volivni odbori pripravljali na volitve. V kanjonu Kolpe je bila megla, ki se je razpršila šele ob osmi uri. Ljudje so vstajali zgodaj zjutraj, ker so hoteli čimprej opraviti svojo državljansko dolžnost na voliščih, do katerih je bila za nekatere precej dolga pot, nad uro hoda.

Kolpa je tiho žuborela, ko je ob 3.30 zjutraj v Kostelu vstal Anton Majetič, po domače »Mikulov očka«, star 96 let in se odpravil na pot do volišča, ki je bilo v šoli na gradu. Pol ure peš poti v strmino starodavnega gradu je očka kar hitro prehodil. V turistični koči je zbudil tovarišico in v koči malo posedel, ker je bilo volišče še zaprto, saj je bila ura komaj pet.

Pred sedmo uro je bil že pred voliščem in čakal, da so prišli člani volivnega odbora in odprli volišče. Anton Majetič je na volišču prvi oddal svoj glas za kandidata v občinsko skupščino, za njim so prihajali še drugi vo-

livci in volitve so bile ob 8. uri zaključene s 100 % udeležbo. Mikulov očka je ostal na volišču do konca, pozdravljal se je z ostalimi volivci, ki so prihajali iz globač in hribov okrog Kostela in v teh razgovorih smo ga dobili tudi mi ter ga vprašali:

»Kdaj vam je bilo najbolj lepo v življenju, očka?«

»Najbolj lepo mi je sedaj, v letih naše svobode,« je hitro odgovoril.

»Kdaj vam je bilo pa najtežje?«

»V mojih mladih letih, ko so bili še majhni otroci, za katere je bilo potrebno preskrbeti kruh, in v času NOB, ko sem partizanom dajal iz hiše tukaj pri šoli hrano, v sosedni zgradbi, v gradu, so bili pa Italijani. Hrano smo dajali skozi okno v dolino, partizani so prišli tik do naše hiše, čeprav so bili Italijani oddaljeni komaj 10 metrov.«

»Koliko otrok ste imeli?«

»Vseh skupaj jih je bilo 11, sedaj jih živi še sedem. Dva sta na Jesenicah, dve hčerki v ZDA,

eden na Reki, ena hčerka v Velikih Laščah, ena pa je doma. Vsi so poročeni. Živim pri hčeri in zetu doma v Kostelu, da me oskrbuje. Imam nekaj zemlje in hišo, pa noče od otrok tega nihče prevzeti.«

»Povejte nam kakšen dogodek iz vašega življenja.«

»Hm — kaj bi vam povedal? Na Dunaju sem v bližini peka peklen in prodajal kostanj. Beli kruh in lepo zapečene žemlje so tako lepo dišale, da so me neprestano vabile, pa si jih nisem upal kupiti, čeprav so stale samo dva solda. Kupoval sem črn kruh, ki je bil bolj poceni, moral sem štediti zaradi otrok.«

»Ali kadite?«

»Da, že od petnajstega leta. Prej, v času stare Avstrije, sem kadil pipo, sedaj pa cigarete.«

»Boste dočakali 100 let, očka?«

»Mogoče jih bom pa res.«

Smehljaj zadovoljstva na obrazu 96-letnega moža, ki je v življenju veliko doživel. Dve leti je

(Konec na 3. str.)

OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU — OD PETKA DO PETKA DOMA IN PO SVETU

● **AFRIŠKI VRVI** je končan. V Adis Abebi, glavnem mestu Etiopije, so našli skupen imenovalec — solidarnost afriških držav, ki je izražena v listini Organizacije afriške enotnosti. Že ob začetku, v uvodnih besedah je etiopski cesar Haile Selasie poudaril, naj afriški državniki ne zapuste konference, dokler ne bo dosežen sporazum o prihodnosti črnega kontinenta. Listina zahteva izkoreninjenje vseh oblik kolonializma, koordinacijo splošne politike afriških držav, potrditev suverenosti teh držav, mirno reševanje vsakega spora s pogajanjem. Največja pridobitev pa je, da se je v eni dvorani zbrala vsa Afrika in to jasno in na glas izpovedala, zahtevala! Premier Ugande Milton Obote je na koncu nekoliko optimistično dejal, da zdaj ne obstojata več listini Casablanca in Monrovijske, ampak

enotna afriška listina. In to je res; odslej ne moremo več govoriti o casablanski in monrovijski skupini afriških držav, ampak o enotnosti, o njihovem skupnem cilju in idealu.

● **IRAŠKI PUC** — Najnovejši puc v Bagdadu so takoj zatrli, vendar je s tem upanje na trojni sestanek Irak-Sirija in ZAR v Kairu, na katerem naj bi se dokončno dogovorili o uniji teh treh držav, skoraj popolnoma zbledelo. Zadnji dogodki v Siriji tudi kažejo, da se želi stranka BAAS sama pogovarjati z Naserjem brez unionističnih ali pronaserjevskih elementov. Neuspeli poskus državnega udara v Iraku je dal baasovskim silam priložnost za aretacijo in odstranitev najbolj »nevarnih« pronaserjevskih ljudi, ki so najbolj vneli za čim hitrejšo in tesnejšo zdru-

žitev. Kljub temu si nihče v Siriji in Iraku ne upa priznati, da je proti uniji, upanje na združitve pa je vseeno pokopano.

● **TUDI V ANKARI** je zadnje dni spet prišlo do poskusa državnega udara. To pot je bil zapleten v zaroto bivši polkovnik Ajdemir, ki je obtožil predsednika Gursela in premiera İnönüja, da sta izdala Atatürkove ideale. Poskus so takoj zatrli, vendar je nastalo napeto vzdušje. Menderesova demokratska stranka (lani so ga z drugimi funkcionarji obesili) se je preimenovala v Stranko pravičnosti, medtem ko je republi. stranka na krmilu. Za podeljelce, kjer ima Stranka pravičnosti veliko pristašev, je Menderes še vedno junak in nedolžna žrtev. Naj si republikanska stranka še tako prizadeva prepričati prebivalstvo o korumpiranosti Mende-

resa in sodelavcev, globokega notranjega razcepa, ki traja že od procesa proti Menderesu in njegovim sodelavcem, ne bodo zlepa premostili.

● **NACRT URHA KEKKONE** NA — Finski predsednik Urho Kekkonen se je zavezal za to, da bi vso Skandinavijo proglasili za brezatomsko cono. Dejal je, da bi tak sklep bistveno okreplil mednarodni položaj teh držav.

● **SKRBI V MADRIDU IN LIZBONI** — Odločnost svobodnih afriških držav, da likvidirajo ostanke kolonializma na svoji celini, skrbi ne le Salazarjevo Portugalsko, ki ima v Afriki še vedno največje posesti, tudi Francovo Spanijo, ampak tudi Portugalsko povezujejo skupni interesi, mnogi

Kako znižati stroške za socialno zavarovanje?

Preteklo sredo je bil v Kočevju sestanek predsednikov delavskih svetov in predstavnikov socialnega zavarovanja, ki ga je sklicala skupščina za socialno zavarovanje. Obravnavali so predvsem osnovno in dodatno stopnjo prispevka za zdravstveno varstvo, povračila delovnim organizacijam za nadomestilo osebnega dohodka za prvih 30 oziroma 7 dni bolniške in uvedbo kontrole bolnikov na domu.

Kljub uvedbi dodatne stopnje prispevka za zdravstveno zavarovanje bo imela naša komunalna skupnost predvidoma nad 50 milijonov dinarjev primanjkljaja. Ta primanjkljaj se lahko krije najprej iz rezervnega sklada socialnega zavarovanja, če ta sklad ne zadošča, lahko komunalna skupnost predpiše izreden prispevek, ki lahko znaša do 1 % od zavarovančevega osebnega dohodka (in gre iz njegovega žepa), če pa še ta sredstva ne zadošajo, pa še izreden prispevek delovni organizacije, ki lahko znaša do 2 odstotka. Zastopnik skupnosti je zastopnikom kolektivov pojasnil, da je dodatni prispevek uveden zato, da bodo začeli zavarovanci razmišljati, kako bi znižali stroške za socialno zavarovanje, ki stalno naraščajo. Predstavniki kolektivov pa so poudarili, da bo dodatni prispevek za delovne organizacije velika breme, da sredina leta ni primeren čas za spreminjanje prispevkov, ker bodo morali spreminjati svoje plane, kar bo zahtevalo veliko dela in stroškov; da je socialno zavarovanje drago tudi zato, ker je preveč zbirkratizirano (veliko obrazcev); da ni čudno, če je socialno zavarovanje drago, ko si ponekod židajo zavarovanja različne verzije, pri nas pa razmišljamo, kje dobiti sredstva za gradnjo zdrav. doma; da morajo delovne organizacije za vsako malenkostno podražitev napraviti goro analiz in prošenj, medtem ko lahko zdravstvena služba svoje storitve čez noč občutno podraži; da posamezne skupnosti socialnega zavarovanja niso v enakopravnem položaju; da bi veljalo razmisliti, če ne bi bilo dobro, da se naša komunalna skupnost pripoji h kakšni večji skupnosti itd. Nadalje so poudarili, da je nujno sklicati sestanek predstavnikov kolektivov, zdravstvenih zavodov in socialnega zavarovanja, na katerem bi se pogovorili, kako znižati stroške za socialno zavarovanje.

NAJSTAREŠI ORCAN JE BIL PRVI NA VOLIŠČU

(Nadalj. z 2. str.)
služil avstrijsko vojsko. Potoval je po svetu kot krošniar polnih 42 let. Naiveč je bil na Dunaju. Pred kratkim je obiskal Kumrovec, rojstni kraj tov. Tita in je nato še posebej nonosen.

Volivni odbor je v tem času, ko smo se razgovarjali z očkom, sestal glasovnice in predsednik volivnega odbora je še pripomnil:

»Na našem volišču je volilo 6 vasi skupinsko. Volitve so bile končane ob osmi uri.«

Da volitve so bile praznik in manifestacija naših delovnih lju-

roma iz sredstev, s katerimi prosto razpolaga (sklada skupne porabe).

O kontroli bolnikov na domu, ki bo prav gotovo vplivala na znižanje staleža bolnih, so predstavniki kolektivov menili, naj bi bila to hkrati nega bolnika na domu. Kontrola ne bi smela biti laična in »žandarska«, ampak dopolnilo rednega zdravljenja in hkrati kontrola.

Danes bo zasedala tudi skupščina zavarovanja, ki bo razpravljala o vseh teh problemih in priporočilih predstavnikov delovnih organizacij ter sprejela program in finančni načrt.

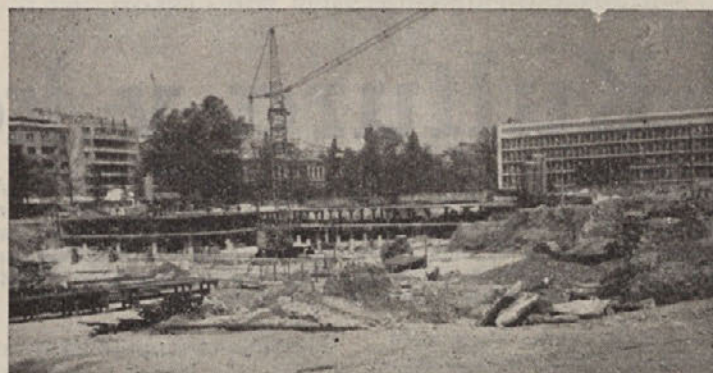
V dobrepoljski dolini so se pričele volitve že v petek in sicer v gospodarskih organizacijah. Za vse gospodarske organizacije sta bili postavljeni dve volišči in sicer v tovarni »Iskra« in v podjetju »Stolarna«. Poleg delavcev so volili v obeh voliščih tudi obrtniki s tega področja. V »Stolarni« so zaključili volitve 100 % že ob 9.30 uri, nikakor pa niso mogli zaključiti volitev v »Iskri« in to po zaslugi nekaj obrtnikov, ki se niso hoteli odzvati vabilu. Tako so tukaj zaključili volitve šele ob 7. uri zvečer s 97 % udeležbo.

V nedeljo so bile volitve v splošni zbor občinske skupščine in volitve v kmetijsko podskupino. Tudi na teh volitvah je bil odziv volivcev zelo dober, razen v nekaterih vaseh, ki so tudi na prejšnjih volitvah dale izredno slabe rezultate. Že pred osmo uro so zaključili volitve v volilni enoti Predstruge-Vodice. Zanimivo, da je mala hribovska vasičica Vodice poslala vse svoje volivce že pred sedmo uro na volišče. Ob 9. uri so zaključili volitve v Hočevju. Tudi ta vas je pri volitvah vedno med prvimi. Ob 14. uri so zaključili volitve v Mali vasi. Člani komisije so povedali, da bi bili lahko gotovi že pred 10. uro. Tudi vas Zagorica je zaključila volitve 100 % že pred 7. uro. Na Vidmu, po številu volivcev med največjimi volilnimi enotami v Dobropolju, so ob 7. uri zvečer zabeležili 96 % udeležbo. Samo 11 volivcev se ni odzvalo vabilu. Slede Ponikve s 85 % in Zavod Ponikve s 95 %. Vsa druga volivna področja tega kraja pa so dala dosti slabše rezultate. Najslabša je Bruhanja vs (57 %).

Povprečno je volilo v dobrepoljski dolini za splošni zbor nove občinske skupščine 79 % in v kmetijsko podskupino 68 %.

di po vsej občini in po vsej naši domovini. Tako kakor je bilo v Kostelu je bilo tudi po ostalih voliščih v dolini Kolbe. V Bania loki je prvi volil Anton Cetinski iz Jesenovega vrta. ki je star 82 let, do volišča je hodil eno uro in pol, pred šesto uro jutraj pa je bil že pred voliščem.

P. Šobar

NOVO SREDIŠČE LJUBLJANE — Prostor med Erjavčev, Prešernovo, Valvasorjevo in Subičevo ulico v Ljubljani je že več mesecev spremenjen v veliko gradbišče. Tu gradijo novi Trga revolucije in središče mesta. Pod veliko ploščadjo Trga revolucije, na kateri bo tudi spomenik Revolucije, bodo v dveh nadstropjih parkirni prostori za okrog 600 avtomobilov. Na južni strani bosta dve stolpnici republiškega predstavništva in uprava ter slovenskega gospodarstva, ki bosta imeli po 27 nadstropij. Tik ob stolpnicih, južno od njihovih temeljev ob Erjavčevi cesti bo velika kino dvorana pod nivojem ploščadi. V njej bo prostora za 1400 gledalcev. Na tem prostoru bo še trgovski objekt, dom tehnike in prizidek gimnazije. Vsi ti objekti bodo gotovi do junija 1965. (Na sliki: parkirni prostori pod ploščadjo novega Trga revolucije, v ozadju je poslopje Ljudske skupščine SR Slovenije. Parkirni prostori bodo na voljo že letos).

Po voliščih v Dobropolju

Torej rezultat, ki je dosti slabši od prejšnjih volitev. Če prelistamo volivne imenike, bomo zlahka ugotovili, da so abstinirali predvsem starejši volivci, privatni kmetijski proizvajalci. Glavni kamen spotike je bila arondacija zemljišč! S tem pa so pokazali, da je potreben v dobrepoljski dolini še hitrejši razvoj socialističnih odnosov na vasi.

Tudi v drugih krajih občine so bile letos izvedene večje arondacije, vendar ni bilo nikjer tega problema, razen v Dobropolju!

Nasprotno se je dobrepoljska

mladina odzvala volitvam 100 % in ni bilo mladince, ki ne bi prišel na volišče in oddal svoj glas za kandidata. Torej dva kontrasta, ki si stojita nasproti: stara nazadnjaška mišljenja in zdravo napredno mišljenje mladih ljudi dobrepoljske doline.

Vsekakor je potreben hitrejši gospodarski razvoj tega kraja, kar so poudarili tudi nedavni zbori volivcev, posvetiti je treba večjo skrb na videz drobnim problemom, ki tarejo marsikaterega volivca in ki so z malo dobre volje lahko rešljivi.

T. L.

Mladina sedmih križev

Te dni so se zbrali upokojeanci kočevske podružnice na občnem zboru. Društvo zajema vse upokojece v kočevski občini in je ja. Vzlic dolgi in ostri zimi so se zdaj v njem včlanjenih 955 naših delovnih veteranov. Delo odbora je bilo tudi lani mnogostransko, saj se društvo udeležuje v prid svojega članstva v raznoterih smereh. Tako n. pr. pomaga temu ali onemu pri ureditvi svoje pokojninske zadeve, sestavlja jim pritožbe na prejete odločbe, ki se prizadetim ne zdijo pravilne, preskrbi nad tisoč upokojeancem in njihovim družinskim članom legitimacije za četrtnsko vožnjo, oskrbuje tudi gospodinjstva članov s premogom. S posredovanjem društva je dobilo lani 250 upokojeencev iz Rudnika Kočevja premoženje po znižani ceni. Stirinajstim upokojeencem z najmanjšo pokojnino je društvo posredovalo pri prejemu podpore za letovanje, ki je znašala 4000 din.

Naši upokojeanci pa ne vidijo v svojem društvu organizacije, ki se bavi le z zgoraj naštetimi posli. Zanje je njihovo društvo povezava, ki ne dopušča, da bi bili pevski odsek in kegljaška sekcija stare dni prepuščeni sami sebi. Med kočevskimi upokojeanci vlada krepka tovariška zavest, kar je vsekakor v precejšnji meri posledica društvenega udeleževanja. Podružnica DU prireja članske izlete, družabne večere ipd. V sestavu društva so tudi

pevci-upokojeanci vneto vadili vsak teden enkrat v dvorani, ki jo je odstopilo vodstvo naše gimnazije. Navadili so se nekaj pesmi, zapeli so tudi pred občinstvom in na pogrebih umrlih članov. Tudi kegljaška sekcija marljivo podira keglje in se je med vsemi našimi kegljači uvrstila precej blizu vrha lestvice. Imeli so tudi medsebojno tekmovanje, združeno z malo zabavo.

Lani so bili kočevski upokojeanci kar trikrat na izletih in to dvakrat z avtobusom v Beli krajini, z vlakom pa so se popeljali v Maribor. Tam so si poleg znamenitosti severne slovenske metropole ogledali tudi zeleno Pohorje.

Da ne bi medsebojni stiki naših upokojeencev od jeseni do pomladi povsem prenehali, prireja društvo družabne večere vsak prvi četrtek v mesecu. Ti prijateljski sestanki so se našim delovnim veteranom že močno priljubili, saj so vedno dobro obiskani. Tak večer je bil na željo bivših rudarjev v Šalki vasi, vsi ostali pa so bili v dvorani hotela Pugled. Tu se zbrani člani DU in njihove družine prijateljsko pogovarjajo, vmes zapojejo kako narodno pesem, ki jih spominja minulih in lepih mladih let. Ko jim pa zaigra domača godba veselo »vijo«, je plesišče vedno prepolno, ker se naši upokojeanci radi zavrtijo. Vsem prednjači Lojze Jenko, ki vzlic sedmim križem ne izpusti nobenega plesa.

RAZGOVOR S KANDIDATOM ZA ZVEZNEGA IN REPUBLIŠKEGA POSLANCA
V KULTURNO-PROSVETNI ZBOR POD GESLOM

Kultura v komuni

Za četrtek, 30. maja ob 9. uri je Obč. odbor SZDL Kočevje sklical širši sestanek vseh kulturno-prosvetnih delavcev našega mesta na razgovor o kulturi v komuni. Poleg predstavnikov naših množičnih organizacij in vseh kulturnih ustanov sta se razgovora udeležila tudi kandidata za zveznega in republiškega poslanca v kulturno-prosvetni zbor Mitja Mejak in Boris Mikoš iz Ljubljane.

Po kratkem uvodu, ko je zaželel obema kandidatom za poslanca iskreno dobrodošlico kočevskih volivcev in izrazil zadovoljstvo nad tem prvim srečanjem, je

Izvajanja obeh naših kandidatov so bila tako tehtna in programa-

tična, da zaslužita tudi v našem listu posebno obširnejšo obdelavo.

Po izčrpanem sporedu razgovora je predsednik tov. Merhar zaključil ta v resnici enkrat nad vse zadovoljivi razgovor o kulturi v naši občini. Ne samo da si takih manifestacij še želimo, tudi nujno potrebni so nam!

(C)

Razgovor z mladimi občani

Kočevje, 23. maja. — Danes je občinski komite ZMS Kočevje organiziral razgovor z mladimi občani, ki letos prvič volijo in z mladimi kandidati za občinsko skupščino. Udeležilo se ga je okoli 190 mladincev in mladink.

O pomenu zborov mladih občanov, o vlogi mladine danes in o načinu volitev je govoril mladim predsednik občinskega komiteja ZMS Jovo Marič, o pomenu nove ustave in nalogah bodoče občinske skupščine pa predsednik občinskega ljudskega odbora Drago Benčina.

Po obeh nagovorih je bil razgovor z mladimi kandidati za občinsko skupščino Viko Strmljan, Vla-

dom Ivanetičem in Zvonkom Žagarjem, ki ga je vodil član občinskega komiteja ZMS Jože Novak. Razgovor je potekal predvsem o tem, kako si mladi kandidati predstavljajo vlogo in naloge člana občinske skupščine ter o konkretnih problemih s področja, ki ga bodo zastopali oziroma na katerem delajo in kako bi jih po njihovem najuspešnejše rešili. Mladi volivci so z zanimanjem poslušali besede kandidatov-mladincev.

Po razgovoru so odšli mladi volivci v povorki s pesmijo, godbo in transparenti skozi mesto, nato pa v kavarno, kjer je bila zanje organizirana zabava.

BORIS MIKOŠ

predsednik SZDL Kočevje Janez Merhar ugotovil, da je zbrani forum merodajen za vsa vprašanja kulture v kočevski občini, zato naj o vsem govori in razpravlja sproščeno in konkretno. Le tako bosta naša kandidata za poslanca lahko dobila informativno sliko o stanju prosvete in kulture pri nas, obenem pa tudi sugestije za svoje bodoče delo v obeh skupščinah.

Razvil se je v resnici neprisiljen razgovor. O delu kočevske »Svobode« in njenih težjih problemih sta govorila tov. Lorber in preds. sveta »Svobod« Kočevje Smolej, o klubu SZDL, njegovem delu in razvoju, o občinskem statutu, o kadrih za nadaljnje delo pri kult. prosvetljevanju in še drugem je obširno in izčrpno poročal vodja Del. univerze Kočevje M. Cetinski, o muzeju, zlasti o varstvu spomenikov pa je dal koristne napotke tov. Sober.

Predsednik ObLO tov. Benčina je izčrpno in prepričevalno razložil, zakaj nismo mogli intenzivneje pospeševati kult. prizadevanj in skrbeti za čim tesnejšo povezavo med organizacijami, kajti kult. življenja se v Kočevju ne manjka.

Vrstili so se govori, ki so pokazali vso pestrost kult. udejstvovanja v našem mestu: prof. M. Humek je govoril v Glasbeni šoli, sekretar ZMS Žagar o potrebah mladine, A. Arko o novem domu za tel. kulturo, M. Glad o lutkovnem odru in premnogi drugi.

Ko je zbor povedal svoje, je kandidat Mitja Mejak v daljšem govoru resumiral vtise, ki jih je dobil na tem razgovoru. Razvrstil jih je in stvari postavil na pravno mesto. Njegova izvajanja nam bodo dober kačipot pri nadaljnjem delu.

Se izčrpnosti je bil v svojih pripombah k diskusiji kandidat tov. Boris Mikoš. Laže nam je prišel do živega in temeljiteje odgovarjal na postavljena vprašanja, ker je še do nedavnega bil naš someščan in so mu razmere, ljudje in pogoji za kulturno delo znani.

Pretekli teden je bil v Kočevju razgovor o kmetijstvu in gozdarstvu z inženirko Pepco Perovšek, kandidatino za poslanko v zvezni zbor skupščine SFRJ

Sprejem na Bazi 20

24. maja, prav na dan volitev, je organiziral občinski komite ZMS Kočevje v okviru praznovanja dneva mladosti sprejem pionirjev obeh kočevskih osemletk v mladinsko organizacijo. Že jutraj so se pionirji skupaj s člani učiteljskega zbora in zastopniki občinskega komiteja ZMS odpeljali proti Bazi 20, kjer je bil sprejem v mladinsko organizacijo. Spotoma so obiskali še kraj pri Starih žagah, kjer je bil 17. maja 1943 ustanovljen iniciativni odbor Ljudske mladine Slovenije in kjer stoji danes spomenik.

Na Bazi 20 so pionirji izvedli med sprejemom kulturni program. Slovesnost je otvorila Marija Benčina, mentor mladine na Bračičevi šoli. V vlogi mladih in njihovemu delu, posebno v šoli, je spregovoril nato pionirjem sekretar občinskega komiteja ZMS Zvone Žagar. Za njim je pripovedoval o vtisih iz NOB, pomenu Baze 20 in delu mladine med NOB Peter Šobar, upravnik kočevskega muzeja. Po slovesnem sprejemu, takrat so dobili novi mladinci tudi mladinske izkaznice in značke, pa je pred-

sednik občinskega komiteja ZMS Jovo Marič obdaril 18 najdelavnejših mladincev, najbolj discipliniranih in najboljših po učnem uspehu s knjigami. Med slovesnostjo so igrali harmonikaši partizanske koračnice, mladina pa je tudi zaplesala več kol.

Po sprejemu so mladinci obiskali še Dolenjske Toplice in Žužemberk. Letošnji sprejem v mladinsko organizacijo, ki je v letu sprejema nove ustave, v letu, ko praznujemo 20-letnico Kočevskega zbora in v letu volitev, bo ostal mladincem še posebno v spominu, saj je bilo ta dan tudi sicer res lepo.

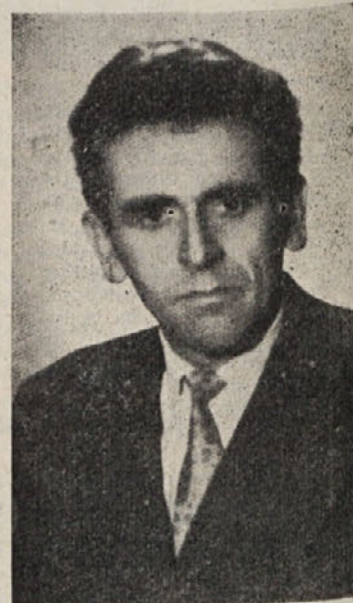
VIMOLJ

(Jr) — Prejšnjo sredo je bilo v Vimolju zdravstveno predavanje. O pravilni prehrani je predavala medicinska sestra iz Kočevja Zlatka Staudohar. Po predavanju so ji poslušavci postavili nekaj vprašanj, nato pa nam je pokazala nekaj diapozitivov o zdravi prehrani in pripravi hrane. Takih predavanj si v Vimolju še želimo.

Naši kandidati

V volivni enoti za volitve v republiško skupščino, ki jo tvorita občini Ribnica in Cerknica, kandidirata za gospodarski zbor Tone Plos, za socialno zdravstveni zbor pa Miro Vesel.

Tov. TONE PLOS, kandidat za poslanca v gospodarskem zboru, je bil rojen leta 1935 v Vrhniki pri Ložu. Član ZK je od leta 1956. V zadnjem času je aktivno sodeloval in še deluje v organih samoupravljanja v podjetju, kjer je član centralnega delavskega

sveta, obratnega DS in član UO podjetja. Dve mandatni dobi je že član občinskega komiteja ZK, je tudi sekretar osnovne organizacije ZK v podjetju. Izhaja iz delavske družine. Od leta 1955 je zaposlen v Kovinoplastiki v Ložu in dela kot pomočnik obratovodje obrata v Ložu.

MIRO VESEL kandidira za poslanca v socialno zdravstveni zbor republiške skupščine. Rojen je bil 1924. leta v Novi vasi na Bloški planoti. V NOB je sodeloval od začetka. Že leta 1934 je postal član ZKJ. Po končani re-

voluciji je bil do leta 1952 v upravi državne varnosti. Je vojni invalid, kljub težki invalidnosti pa je še vedno aktiven. V letih 1956 do 1958 je bil družbeno politični delavec, zaposlen na CK ZKS. Od leta 1958 do 1961 je bil načelnik invalidske uprave pri svetu za socialno varstvo LRS, od l. 1961 dalje pa je direktor zavoda za rehabilitacijo invalidov v Ljubljani.

Andrej Tomšič:

Uporna kri

Na Jasnici je zagledala razbitino nemškega tanka. Ker je kamion vozil počasi, je videla celo nogo, ki je ležala ob cesti, obuta v skoraj nov čevlji. Tu je zadela kazen enega izmed osvajalcev, je pomislila. Kamioni so se ustavili šele v Ribnici. Gledala je, če bi lahko po kom sporočila, kaj se je zgodilo z njo. Dolgo ni bilo nikogar, potem pa je zagledala mamo, ki je hodila ob vrstah kamionov. Verjetno jo je iskala. »Le kdo ji je sporočil?« je pomislila. Mati jo je zagledala in prihitela k avtomobilu. V rokah je nosila paket, verjetno je bila v njem obleka.

»Sonja, prinesla sem ti nekaj obleke in hrane. Ni dosti, saj veš, da nimam«, je rekla in ji ponudila paket.

»Glej, babo!« se je zadržal stražar nad materjo. »Pa kar tako, brez vprašanja!«

Mati je plaho pogledala stražarja. »Saj ni nič takega notri, da bi ne smela imeti. Lahko pogledate«, se je opravičevala.

»Veš, tukaj je naša oblast. Komunističnim banditom, pa ne dovolimo nobenih ugodnosti«, je naučeno zdeklamiral stražar in dodal, da so na kamionu sami komunisti.

»Moja hčerka ni komunist!« mu je oporekala mati.

Nekako ga je vendar pregovorila, da je sprejel paket, katerega je najprej potežkal, preložil z roke v roko in ga važno izročil Sonji. Govoriti s hčerko pa ja ni dovolil. Kljub temu pa je nekatere aretirance spoznala. Obvestila bo njihove domače, je sklenila. Ko so se kamioni premaknili in odpeljali proti Ljubljani, je še dolgo stala in gledala za njimi. Nato pa je vsa sključena od skrbi odšla domov.

V Ljubljani so jetnike izročili policiji. Policijski agenti so bili Slovenci — izdajalci. Komandant policije je bil znani gestapovec Simon.

Sonjo so ločili od ostalih. Zaprlji so jo v celico brez oken, vlažno, da je teklo od sten na cementna tla. Tej celici so dali zaporniki ime »podmornica«. Zapornik, ki je bil zaprt v tej celici, je imel v resnici občutek, da se nahaja nekje globoko pod vodo.

Ko so se za njo zaprla vrata je obstala sredi celice. Ob steni je bilo nekaj vlažne slame, prepojene z vodo in krvjo žrtev, ki so jih mučili — pa se niso vdale. Stene so bile popisane s tisoči želja in sporočil ter imen jetnikov in jetnic. Stopila je bliže k steni in čitala: »Jutri me bodo ustrelili. Ni mi žal, da umrem, žal mi je ker se ne morem boriti proti tem zverem. Pozdravite mamo Milan.« Sledil je naslov. Čitala je in čitala ta žalostna sporočila ljudi, ki so bili verjetno že mrtvi potem pa se zgrudila na preperelo slamo in glasno zajokala. Iznemogla od joka je zaspala.

Osem dni in noči je preživela v tej celici, sama s svojimi mislimi, ne da bi jo motili. Čutila se je osamljeno in želela si je, da jo odpeljejo na zaslišanje, samo da ne bo tako sama. Trikrat na dan so se odprla vrata celice, ko je prejela hrano: nekaj dekagramov kruha in vodo. To je bilo vse, hrana za ves dan. Potem je razdelila kruh na tri dele, skrbno pazeč, da se ni izrubila niti mrvice. To jo je zaposlilo pol ure. Nadaljnje pol ure je jedla. Jedla je počasi in pobožno, kot da opravlja nekaj obred. Potem je pospravila po celici, pobrala sleherni slamico in uredila ležišče. Tudi to je bil del obreda, ki ga je opravljala vsak dan. Ostale ure so ji minevale počasi. Polzele so kot kaplje po zidu clice. Zvečer, potem ko je oddala posodo za vodo, da so jo ponovno napolnili, si je pripravila ležišče. Tudi to jo je nekaj časa zaposlilo. Ni si dovolila, da bi premišljala, o čem drugem. Že prvi dan, ko je prišla v »podmornico«, je sklenila, da bo na zaslišanjih odgovarjala samo z »ne vem«, »ni mi znano«, »nisem bil«, »ne poznam« in o tem ni hotela več premišljati. Vedela je, da jo bodo topli, toda s tem se je že pomirila. Bilo ji je vseeno.

Deveti dan jo je paznik odpeljal na zaslišanje. V zaporu je že davno zvonilo k spanju in Sonja je že ležala, ko so jo poklicali. Hitro se je oblekla in paznik jo je odpeljal v prvo nadstropje. Zasliševala sta jo brata Kobi, znana gestapovca.

Najprej sta poskusila zlepa, toda zvedela nista ničesar, razen njeno ime in priimek. Prepričevala sta jo, da je brez smisla molčati, ker o njej vse vedo. Celo to vedo, kdo ji je pomagal pri begu v Kočevju. Hotela sta samo njeno priznanje, sama naj pove. Ni imela odgovorila. Po njej so pričeli deževati udarci, najprej slabši, potem pa vse težji. Pretepanje je prenašala nekaj časa s stisnjenimi zobmi, potem pa je pri vsakem udarcu zakričala. Eden od bratov je vključil gramofon in njeni kriki so se izgrubili med vreščajočo glasbo. V sosednji sobi so se prav tako oglašili kriki. Zasliševanje je trajalo do četrte ure zjutraj. Potem so jo odvedli v celico. Vsa pretepana je hlipala v mokro slamo, ki je bila njene solze. Zaspala je, ko je že zvonilo vstajanje. Stražar jo je surovo prebudil.

»Vstani, prasica! Nisi slišala, da je zvonilo k vstajanju.

Ni mu odgovorila. Vstala je in počasi začela pospravljati ležišče. Telo jo je bolelo od udarcev, vendar se je prisilila, da ni mislila na bolečine.

Zvečer se je ponovilo vse od začetka. Bila je trmasta in bolj so jo tepli, manj je govorila.

Zahtevala je zdravnika, pa ga niso dovolili. Čeprav je začela otekati za rama in je bila rana na roki vsak dan slabša, saj ni imela niti obveze, ji niso dovolili, da jo pregleda zdravnik.

Zopet je minilo osem dni in osem mučnih noči zaslišani in pretepani. Vsak dan je bila slabša, udarci so ji izčrpali še tisto malo moči, ki jo je imela. Zadnji dan so jo na zaslišanje privlekli. Agent jo je zgrabil okrog pasu in jo odvedel po hodniku, da so ji noge udarjale po stopnicah.

(Se nadaljuje)

Afrika na pragu napredka

V sredo, 22. maja, je etiopski cesar HAILE SELASSIJE I. otvoril v glavnem mestu Etiopije Adis Abebi največji sestanek državnikov v človeški zgodovini. V etiopsko mesto so prišli predstavniki 30 neodvisnih afriških držav, mnogi opazovalci in povabljeni. Celotna Afrika, razen redkih izjem, ki niso bili poklicani na afriško konferenco, se je zbrala v Adis Abebi. Tretji sestanek afriških državnikov, doslej najbolj množičem, prihaja v zavest afriških ljudstev kot pomemben dogovor afriških vladarjev, ki bo vplival na razvoj Afrike.

VRATA DOBRE VOLJE

Ko je leta 1948 portugalski pomorščak Vasco da Gama priplul s svojo ladjo do Rta dobre nade na skrajno južno točko afriške celine in našel pot okoli »črnega kontinenta«, je na ta nepoznan svet stopil evropski človek, dobro rejen, v belih tropskih hlačah, s klobukom, ki ga je obvaroval pred vročim soncem in z obvezno mrežo proti komarjem. Evropa je Afriko iskala, da bi v njej našla surovine in prirodna bogastva, ki jih ima ta kontinent v izobilju. Po tem zgodovinskem odkritju je šla Afrika skozi dobo največjega ponižanja, izkoriščanja, pokristjanjevanja in zatiranja. Razvojno je ostala tam, kjer jo je portugalski pomorščak našel. V vseh letih so kolonialne oblasti razvijale samo tiste gospodarske dejavnosti, od katerih so imele največje dobičke.

AFRIKA NA SVOJIH NOGAH

Po drugi svetovni vojni so začela kolonialna carstva v Afriki

PREDGRAD

(iž) — Letos so predčrainski šolarji z velikim navdušenjem ponesli Titovo štafeto do Starega trga.

*

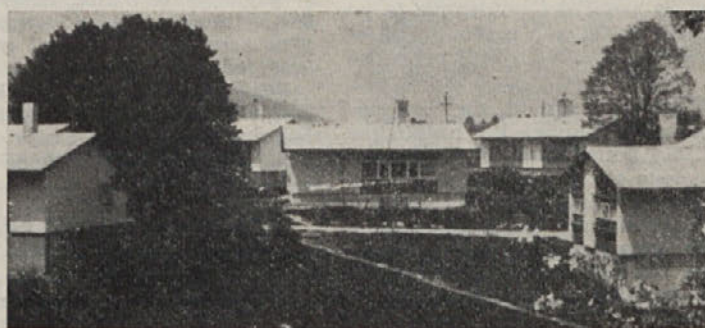
Na Kolpi pri Blaževcih še vedno ni splava, zaradi česar je onemogočen prehod z živino in vozovi preko reke. Od Broda do Vinice (okrog 80 km) ni nobenega mostu niti splava. Nujno bi bilo, da bi v Blaževcih spet uredili prevoz s splavom.

razpadati. Velika površina, na kateri živi četrta milijarde ljudi, je stopila na svetovni oder kot zaočeno in nerazvito področje. Vendar so mlade afriške države postavile vse sile, da bi se v čim krajšem času industrijsko razvile. Ta naloga je za nerazvite afriške države preveč težka. Delež v svetovni trgovini je zelo nizek. Od celotne svetovne trgovine odpade na afriške dežele samo 8 odstotkov trgovinske izmenjave. Ena četrtna površina Afrike je še vedno pod kolonialno upravo. Osemnajst afriških dežel še vedno čaka, da ji bodo kolonialne sile podelile samostojnost.

AFRIŠKI VRH

Tretji sestanek afriških držav je sklicala Etiopija, najstarejša neodvisna afriška država. Na konferenci v Adis Abebi je sodelovalo 32 državnikov iz treh pomembnih afriških skupin: držav casablanske skupine, monrovijske skupine in brazavillske skupine. Etiopski cesar je v otvoritvenem govoru dejal, da preden afriški voditelji ne dosežejo enotnosti na sedanji konferenci, naj ne zapuščajo Adis Abebe. Če državniki ne bodo kos doseči sporazuma, je bil ves trud za pripravo »afriškega vrha« zamen.

Za zaprtimi vrati so skušali afriški voditelji najti odgovore na številna vprašanja, ki se tičejo Afrike. Predvsem pa poskušali pospešiti neodvisnost afriških odvisnih dežel, najti temelje za afriško enotnost, sprejeti enotno afriško listino in ustanoviti afriško ligo, v kateri bi bile vse afriške države.

Za standard, predvsem stanovanja, naših kmetijskih delavcev še ni zadovoljivo poskrbljeno. Med obrati KGP, kjer je ta problem kolikor toliko zadovoljivo rešen, spada tudi kmetijska uprava Cvišlerji. Tu je posestvo zgradilo 10 lepih dvodružinskih hišic (na sliki). Uprava zaposluje 45 ljudi, na tem obratu pa imajo 300 krav molznic, 150 glav mlade živine in 70 telet. Razen tega imajo 140 ha polj, na katerih pridelujejo v glavnem krmo za to živino, 150 ha travnikov in nekaj košenj. Krave-molznice (frizijke) dajejo približno po 11 litrov mleka na dan, oziroma skupaj čez 3000 l. Živino imajo v odprtih in zaprtih hlevih. V odprtih hlevih se dobro obnesejo predvsem telice, medtem ko se mlecenice nekoliko slabše, predvsem zato, ker ni možna individualna prehrana. Med hudim mrazom pozimi imajo mlecenice približno po liter manj mleka na dan, vendar še niso povsem zanesljivo ugotovili, če je temu kriv mraz ali pomanjkanje vode (zmrznele so dovodne cevi). Pomanjkanje vode tudi sicer nekoliko ovira delo tega obrata, vendar bo ta problem kmalu rešen.

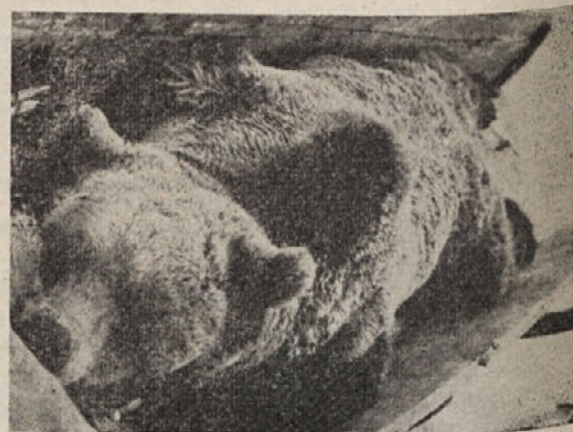
Do kdaj bodo blatili organizacijo?

23. maja je organiziral občinski komite ZMS Kočevje za mladince, ki prvič volijo in za predsednike aktivov v kavarni »Zvezda« ples. Ples se je začel ob 19.30 in je potekal v redu vse do približno 23.30. Takrat pa je prišlo do pretepa med predsednikom mladinskega aktivna Kemične tovarne Josipom Magdičem in mladincem Francem Sturmom, članom kolektiva Kemične. Menda je bila povod za pretep neka mladinka iz Kemične tovarne, ki jo je več mladincev, med njimi tudi Magdič, prosilo za ples. Med pretepom je bilo škode (razbita steklenina) za 2400 dinarjev, da zdravstvene nege in bol-

niške obeh pretepačev niti ne računamo. Oba »junaka« sta s pretepom pokvarila lepo razpoloženje. Mladina je oba pretepača obsojala in zaradi izgreda odhajala domov. Posebno žalostno je, da je eden izmed pretepačev predsednik mladinskega aktivna, drugi pa ima v podjetju tudi neko funkcijo, se pravi, da bi prav ta dva morala dajati zgled ostalim mladincem in kolektivu, ne pa celo blatiti ugled mladinske organizacije in kolektiva Kemične tovarne. Upamo, da bo kolektiv Kemične tovarne, pa tudi občinski komite ZMS, poklical odgovorne za pretep na razgovor in da bosta oba pokrenila vse

potrebno, da posamezniki ne bi več blatili njunega ugleda. Prav tako pa je tudi nujno, da sodnik

za prekrške ali pa redno sodišče prestopnika najstrožje kaznuje, saj so izgredi v našem mestu le preveč pogosti, povzročevalci izgredov pa škodujejo sebi in družbi materialno, na ugledu, pa tudi pošten in soliden občan lahko ob takih izgredih kakšno skupi.

Tale
»stric Medo«
s Travnne gore
ne bo nikdar
več tresel tepk

Sezona prometnih nesreč

Pričela se je prometna sezona. Z lepim vremenom, toplimi dnevi smo privlekli na dan kolesa, mopede, motorje in se pognali po cesti. Marsikdo tako, kot bi bil trdno prepričan, da ima več glav, več življenj. Morda so še vedno najmanj disciplinirani mopedisti in kolesarji, pa tudi vsi, ki s preveliko hitrostjo drvi po cesti, posebno skozi vasi. Gledal sem fanta, ko je po žensko (s strani) skočil na moped in tako vozil z veliko hitrostjo in še s sopotnikom! Gledal sem kolesarja, ki je vozil poleg mopedista in se ga držal za rame. Gledal sem mopedista, ko se je vračal iz gozda, preko rame pa je imel obešeno dolgo žago! In še vrsto drugih, ki so se hote igrali s smrtjo...

Ne pozabimo številnih nesreč, majhnih in velikih! Tako tudi tiste, ki se je dogodila zadnjo nedeljo na mostu v Goriči vasi, ko sta E. Š. (21) in M. P. (19), oba od Reke, z motorjem podrla J. Ila (14 let) in z motorjem zletela čez ograjo v strugo. Nekaj zaradi mokre ceste, velike hitrosti in vinjenosti. Sopotnik je bil poškodovan, motor uničen, dečka

pa so s hudimi poškodbami odpeljali v bolnišnico.

Tudi otroke moramo učiti uporabljati cesto in jih opozarjati pred nevarnostmi. Tako je pred kratkim v Dolenji vasi Rado Oražem (4 leta) prečkal cesto pred avtomobilom, na drugi strani pa je prišel pod drug avto. Dobil je težje poškodbe.

Cesta je nenehna nevarnost

Vsak dan čitamo v časopisih in slišimo po radiu o novih primerih prometnih nesreč. Teh je iz dneva v dan več. Vzrokov za to je veliko. Vendar pa ne smemo pozabiti, da bi se z večjo previdnostjo število nesreč znatno zmanjšalo. Velikokrat botrujejo nesrečam na cesti otroci, ki se na njej igrajo. V ta namen je bilo v šolah že marsikaj storjenega. Ne da učitelji le opozarjajo na previdnost na cesti, temveč so marsikje začeli tudi že s poukom prometne vzgoje. Uspehi so se sicer pokazali, vendar pa starši še vedno premalo gledajo na pomen te vzgoje. Uspeh bo popoln šele, ko bodo tudi sami pričeli vzgajati otroke v tem smislu. Saj bodo na ta način lahko tudi sebi preprečili najhujše.

Posebno je treba opozoriti starše predšolskih otrok, katerim cesta ne predstavlja nevarnosti in prav zaradi tega večkrat povzročajo težke posledice.

Posebno nevarni odseki na področju Kočevske so vasi pred Ribnico in Livold. Cesta je tu asfaltirana, tako da vozniki kaj

radi prekoračijo dovoljeno hitrost. Ker so tu hiše tik ob cesti, je otrok kaj hitro pod kolesi. Če ne bi bilo toliko prisenih šoferjev, bi lahko beležili žalostno bilanco prometnih nesreč prav glede na najmlajše. Tako se morajo starši triletnega otroka, ki je pred nekaj dnevi brezskrbno prekoračil cesto v Dolenji vasi, zahvaliti prav prisenosti šoferja Viktorja Vesela, da se ni zgodilo najhujše. Dovolj je, da mati le za trenutek prepusti otroka ob cesti samega. Otroci bo hitro stopil nanjo, ker je zanj mikavna. Zato moramo otroka že od malega poučevati, čemu služi cesta, najmanjše pa prepuščati igri čim dalje od nje.

Kaj je to res tako težko in nepomembno? -n-

p i š e j o ž e k

Dragi stric urednik!

Naša mama je rekla, da za letos napovedujejo zelo dobro letino in da bo sadja, zelenjave in sploh vsega na pretek in da je to že en dokaz, da v naših trgovinah in kmetijskih zadrugah ne bo dobili ničesar, kot je to že navada. Ata je pa čital v časnikih, da naše kmetijstvo prideluje krompir, krave, deteljo, prašiče in pa zgubo. Mama je dejala, da bi raje sadili kamilice, ker so dražje kot nageljni in da ne bi imeli nobene zgube več, na kar je ata pripomnil, da je gospodariti brez zgube zelo težko, če si že enkrat navajen na večni manjko. Mama je nato rekla, da se je ata čisto po kmetijskih virgih, saj ima tudi on večni primanjkljaj. Ata se je branil tako, da je mami očital, da preveč zapravlja in da hodi samo po tistih trgovinah, kjer je najdražje, ne pa h konkurenci, kjer je ceneje. Mama mu je pojasnila, da pri nas ni nobene konkurence; ata ji je potem povedal, da je v Kočev-

ju ena trgovina, kjer zelo težko zapraviš denar. To je Tehnika, kjer je postrežba počasna ali pa je sploh ni. Kadar je največ strank, sta dva prodajalca ali pa eden. Nato je mama udarila na politično plat; menila je, da bo sedaj, ko so izvolili nove odbornike, boljše, ker bodo precej mlajši. Ata jo je takoj pobil; zdravniško je namreč dokazano, da ima mlad človek trši spanec in da bodo mladi na sejah lahko še bolj spali, da bi jih še nedeljski potres, s katerim so nam postregli seizmologi in Litijanci, od koder se je razširil, ne zbudil.

Dragi stric urednik, jaz se pa le veselim dobre letine in mi na slin, da bo dovolj sadja, ker na Trati vse sadi sadna drevesa. En stric je posadil sadno drevje celo na tisto parcelo, ki je bila do ločena nam mulcem za igranje. Vidiš, namesto da bi brcali žogo, bomo pa sadje obirali, in če ga bo kaj preveč, ga bomo poslali tudi tebi, dragi stric urednik!

Tvoj Jožek I. r.

VESOLJSKE POTNICE

Skupina ameriških strokovnjakov za vesoljska potovanja je po daljših raziskavah ugotovila, da so ženske v povprečju bolj primerne za vesoljska potovanja kot moški.

Tako so ugotovili, da žene porabijo manj kisika kot moški, kar je zelo pomembna prednost. Razen tega so ženske precej lažje, a psihično veliko bolj stabilne in lažje prenašajo okoliščine, ki vplivajo neposredno na živčni sistem. Prav tako se žene nenavadno dobro znajdejo v problemih, ki se porajajo v pogojih kozmičnega letenja.

»Avto« Kočevje prenavlja prostore ob Tomšičevi cesti, kamor se bo preselil mehanični servis, ki ga ima sedaj v Podgorski ulici. V izpraznjenih prostorih v Podgorski ulici pa se bo nato preselil »Odpad«, oziroma, kakor se imenuje po novem, »Dinos«

Pomanjkanje vitamina C

Vitamin C je posebno za otroke, v času rasti in razvoja — zelo pomemben. Ta vitamin namreč izdatno posega v presnovna dogajanja vseh celic in tkiv, ko oddaja svoj vodik in ga prevzema zopet od celic in s tem v njih soureja osnovna presnovna dogajanja. Razen tega je vitamin C izredno važen, ker skrbi za nastajanje in trdnost medceličnih snovi v veznih in opornih tkivih. Če teh snovi ni ali pa so krhke in neodporne, utrpijo večje ali manjše oškodbe zlasti ožilje in okostje ter vsa veziva v otrokovem telesu. Predvsem so oškodovane krvne

žile, prav tako je prizadeto okostje in zobovje. Žilne stene počijo, kri se izlije v področje in v tkiva,

sti medcelične snovi krhke in neodporne. Tudi notranji organi so prizadeti, če otroku primanjkuje vitamina C. Pogosto najdemo večje ali manjše krvavitve v ledvicah, ki se kažejo v izločanju urina s krvno primesjo.

Otrok potrebuje v različnih obdobjih rasti in razvoja različne količine vitamina C. Kot dojenček ga potrebuje okrog 50 miligramov na dan, kot šolar okrog 75 do 100 mg. Tudi doječa mati ga mora dobivati na dan vsaj okrog 100 miligramov, da ga ima sama dovolj in da ga zadostna količina prehaja v mleko. Mnogo vitamina C sprejemamo s svežim sadjem, predvsem z »južnim«, kot so limone in pomaranče. Tudi domače sadje, grozdje in razne jagode so zakladnice vitamina C. Precej ga je tudi v kravjem mleku, zlasti, če so krave hrajene s svežo travo. Včasih moramo posegati tudi po umetno dobljenem vitaminu C.

Družinski kotiček

NAHAJALIŠČA VITAMINA C

Vitamin C se z dolgotrajnim kuhanjem in dušenjem uničuje.

kosti so krhke in lomljive, zobovje propada, sklenina poka, zobovina postane luknjičava in zobna gniloba kaj kmalu napade oslabei zob. Vezivo v zobnih predelih ne drži zoba več trdno v njegovem središču; zobje se majejo in prav radi izpadajo.

Ob manjšem pomanjkanju vitamina C opazimo pri otroku lahke ali močnejše krvavitve iz dlesni, pogostejše krvavitve iz nosa in tu in tam tudi manjše točkaste krvavitve pod kožo ali pod sluznicami. Otroci slabše uspevajo, nagibajo se k najrazličnejšim okužbam, zlasti gnojnim, ki so dolgotrajnejše in nevšečne ter še bolj izčrpajo otrokove zaloge vitamina C.

SKORBUT

V hujših primerih pa se pri otroku razvije zanj značilna oblika skorbuta, lahko že v najbolj zgodnjih starostnih obdobjih, tako da se lahko pojavi že v dobi dojenčka. Najprej nas opozori izrazita otrokova bledica. Če kožo pazljivo pogledamo, bomo na tej stopnji bolezni našli na obrazu, po vratu, po ramah in drugod posejane drobne točkaste krvavitve. Prav tako bomo videli pod sluznico v ustih, na nebu in v žrelu drobne izlive krvi.

Udje so zelo boleči, tako da je otrok pravo bitje bolečin. Vsak dotik, zlasti pa vsak premik ga strašno boli, tako da se otrok pri najmanjšem dotiku zdrzne od strahu. Vsak močnejši poteg roke ali noge lahko odtrga glavico dolgih kosti od njihovega debla v predelu rastnega hrustanca, ki je zaradi pomanjkanja trdnosti, zaradi pomajkanja in slabe kakovosti.

Pretirano sončenje v prvih dneh utegne škoditi zdravju in seveda tudi koži. Vse polno gubic se bo pojavilo, ki bodo izginile le sčasoma. Zato je pametneje, da se vsaj v prvih dneh držimo navodil. Čim svetlejši polti smo po naravi, previdnejši moramo biti. Prvi dan se bomo sončili le pol ure, drugi dan uro in nato šele lahko znatneje izpostavimo soncu kožo. Jutranje sonce nas hitreje potemni kot sonce po tretji uri. Tisti ljudje, ki imajo normalno mastno kožo, so v dosti manjši nevarnosti, da bi dobili opekline ali tako imenovano usnjeno kožo, kot tisti z izrazito suho kožo.

Kakor je rjava barva privlačna, pa premočna barva postara. Zato se bodo predvsem žene izogibale, da bi preveč zagorele v obraz. Zelo občutljivim rdečelaskam in svetlolaskam s svetlo poltjo sonce utegne pošteno škodovati. Tudi pod krošnjami dreves vas bodo poiskali ultravioletni žarki in boste prav tako dobile barvo.

Kaj če smo pretiravale in si opekale kožo?

Ne bomo uporabljale mila, naredile si bomo masko iz sladke smetane in skute ter si umile kožo z mlekom. Pri hujših poškodo-

bah se zviša temperatura in bolnik ima vrtoglavico. Stvar je že resnejša, oseba mora mirovati, najboljše, da se uleže v posteljo.

Koristneje kot celodnevno ležanje na plaži je igranje z žogo. Zelo nevarno je, da bi zaspali na soncu. Med spanjem se poslabša krvni obtok in pulz. Tako dobimo lahko pravcate kožne opekline, ki se kljub kozmetični negi le s težavo odstranijo. Čim počasneje si boste pridobivali rjavo barvo, tem dlje boste lepo medeno barvo obdržali.

Brez dobrih očal, ki zaščitijo pred ultravioletnimi žarki, ne berite na plaži! Navadna cenena očala sicer res »potemnjijo« svetlobo, niso pa za oči prav nobena zaščita.

Ne čistite si obraza z milom ali alkoholno čistilno vodo, če imate od sonca rdečo kožo. Uporabljajte le čistilne kreme ali mleko! Poleti ne uporabljajte težkih parfumov, prav tako se ne mažite s kolonjsko vodo preden greste na sončenje. Utegnete dobiti grde temne madeže.

Nikar ne ležite v mokrih kopalnih oblekah; za vsako žensko je nujno, da ima vsaj dvojico kopalnih oblek.

Ipren nadomešča žimo in perje

Ipren je penasta masa, ki prav dobro nadomešča žimo, morsko travo in perje. Čeprav se je ta praktična masa — izdelana iz polysterola — pojavila že pred dobrim letom v naših trgovinah, bi bilo morda prav, če bi o njej kaj več zvedeli.

Ipren se dobi v različno debelih ploščah in različnih dolžinah. Po strukturi je penast, poln zraka, zato je tudi gorak. Ipren je v naravni barvi bel, lahko pa je seveda tudi obarvan. Njegova velika prednost je v tem, da je lahek in se ne praši kot žima. Pri čiščenju je seveda prihranjenega dosti dela. Voda in detergent bosta nadomestila stepalnik, ko bo blazina potrebna pranja, jo bomo lahko skrbno oprale. Da bi jih zračili a soncu, ni potrebno in jim je sončna svetloba celo škodljiva.

Tudi vato v prešitih odejah izpodriva ta novi material. Verjetno vas bo presenetila že vest, da ipren celo ugodno vpliva na revmatične bolnike. Dobi se v trgovinah s plastičnimi masami in dejstvo, da je »žimnica« polnjena z iprenom precej cenejša od tiste z žimo, je tudi dokaj razveseljujo.

Ivan Car:

Odnosi med ljudmi

Kdaj torej upravičeno govorimo o zavisti? V pravem pomenu le takrat, kadar smo nekomu nevoščljivi za stvari, ki jih sami niti doseči ne moremo ali imamo vsaj občutek, da so za nas nedosegljive. Zavist je Vauvenargues takole označil: »Zavist se ne zna skrivati. Toži in obsoja brez dokazov, povečuje nedostatke in neizmerno napihuje najneznatnejše napake. Njena govorica je sam žolč, pretiravanje in psovanje. Trmasto in srdito se zaganja v nesporno zasluznost. Zavist je slepa, nespametna, surova.«

Nič ni torej naravnejše kot to, da prehaja zavist v občutek manjvrednosti ali pa v zagrenjenost. Človek, ki kipi od zavisti, se mora začeti čutiti manjvrednega oziroma zagrenjenega, prav zagrenjenost pa je ena od kron zavisti. Kdor ni voljan ali sposoben z drugimi tekmovali in se predaja zavisti, tega mora prej ali slej preplaviti slehernemu, ki se mu približa.

Zagrenjenost je končna rešitev vseh pristnih zavistnežev. Vse kaže, da moramo velikokrat prav v zagrenjenosti tega ali onega človeka iskati vzroke za njegova dostikrat čudna dejanja ali pa za njegove besede, ki si jih sicer čustveno zdravi in uravnovešeni ljudje ne znajo razlagati. Morda res ni pretirana trditve, da so zagrenjeni ljudje čustveno bolni. To kar velja po zakonih normalnega doživljanja za dobro, koristno, upoštevanja vredno, se sprečava pri zagrenjenosti v slabo, škodljivo, ničvredno. V vsakem zagrenjenosti je tudi precej cinika. Njihovo večno posmehovanje jim je trpek užitek, čeprav jim to povzroča notranji nemir.

O njih pravimo, da so težki ljudje, ki kmalu vse zamorijo. Povsod vidijo le sebe in svojo nesrečo, svoje sovražnike, nevarnost, glavno zavetišče pa jim je po navadi gostinski lokal.

MALOMEŠČANSTVO

Stvar zase je tudi malomeščan-

stvo. Sicer malomeščanstva, kot je bilo nekdanj, ni več veliko, se pa odraža v nekakšni drugi obliki. To je nekakšen svojevrsten podaljšek pravega malomeščanstva, ki se kaže v odnosih med ljudmi še tu in tam predvsem v naslednjem: Uveljaviti se ter pridobiti čast in biti nekaj več pod vsako ceno; tu nastane gledanje vsega od zgoraj navzdol. Ob tem se ustvari gnezdo enakih ljudi, ki se v posameznih družbah shajajo. Duševno so dokaj neuravnovešeni in je njihov reden spremljevalec pogosta slaba volja zaradi hitre užaljenosti in nervoze. Slednjo stvar podvržejo kritiki, hočejo biti bolj pametni, vedeti in veljati za vsako ceno nekaj več kot ostali.

Ko sem že omenil postavljanje raznih neupravičenih zahtev med malomeščanstvom in ker se to več ali manj pojavlja povsod, bom navedel nekaj neupravičenih postavljenih primerov oz. zahtev v družini. To je pogost vzrok za zakonske spore!

Primer: nedavno mi je potožil prijatelj, da ni srečen v zakonu, ker je žrtev vsakdanjih ženinih pridig. Dejal je, da ima vse potrebno, stanovanje, opremljeno kuhinjo, radio in oblek. Da bi ji

izpolnil željo po raznih električnih napravah in številnih modnih oblekah, je delal od zjutraj do zvečer in dobro zaslužil, sedaj pa je na vrsti avto, ker ga ima pač mož od prijateljice. Navaja ga, naj se zaposli tam, češ da bo prišel tudi on tako prej do njega!

Razpravljala sva še nekaj časa o najinih problemih, ko pa sem se od njega poslovil, mi je bilo nekam težko. Ze takoj po njegovi zunanosti ugotoviš, da ga nekaj mori!

Vem tudi primer, ko je postavila žena možu, da mora biti v letu dni pri hiši avto ali pa lahko gre. Ker je vedel, da ne more biti drugače, se je divje zajedel v delo, poleg redne službe se je še honorarno zaposlil celo na dveh mestih. Kaj bo z njegovim zdravjem, ženi verjetno nič mar.

Eno od človeških zahtev je tudi razvedrilo. Nekateri najdemo mesto za to samo v boljših lokalih, duševno hrano pa najdemo tudi na skromnejši način in tam, kjer se bomo lahko zares odpočili in zdravo razvedrili, na primer na sprehodu v naravi, v kinu, gledališču itd., vsekakor pa najmanj v gostilnah!...

(Se nadaljuje)

Papagaj v rdečih spodnjih hlačah, ki je dremal na palički, se je prestrašil hrupnega pogovora, se prekopicnil na glavo in tako obstal.

»Jelena Stanislavovna,« je spregovoril ključavničar in mehanik, vstal in prižgel roke na prsi. »Poiščem ga in se povežem z vami.«

»Morebiti hočete še kompota?« se je razvnela vedeževalka.

Viktor Mihajlovič je pospravil kompot, zdrdral hudo lekcijo o nepravilni zgradbi kletke za papagaja in se poslovil, potem ko ji je zabičal, naj drži jezik za zobmi.

Enajsto poglavje

ABECEDNI SEZNAM »OGLEDALO ŽIVLJENJA«

Naslednjega dne sta se družabnika prepričala, da ne kaže več prebivati v hišnikovem stanovanju. Tihon je godrnjal. Do kraja je zgubil spoštovanje, potem ko je videl gospodarja spočetka s črnimi, potem zelenimi brki, na kraju pa kar brez njih. Spati ni bilo na čem. V hišnikovem stanovanju je smrdelo po razpadajočem gnoju; smrad se je širil iz Tihonovih novih škornjev. Stari so stali v kotu in zraka niso ravno čistili.

»Zaključujem večer obujanja spominov,« je rekel Ostap, »treba se bo preseliti v hotel.«

Hipolit Matvejevič je zadrgetal.

ILF IN PETROV

Dvanajst stolov

21

»To ni mogoče!«

Zakaj ne?«

»Tam se bo treba prijaviti.«

»Nimate legitimacij v redu?«

»Kako da ne? V redu so, le da v mestu moje ime dobro poznajo. Govoriti bi začeli o tem.«

Družabnika sta razmišljajoč umolknila.

»Vam je ime Mihelson všeč?« je iznenada vprašal veliki kombinator.

»Kateri Mihelson? Senator?«

»Ne. Član sindikata sovjetskih trgovskih nameščencev.«

»Ne razumem vas.«

»To je zaradi neprivajenosti tehničnih prijemov. Ne bodite božji volek.«

Bender je vzel iz zelenega suknjiča sindikalno knjižico ter jo dal Hipolitu.

»Konrad Karlovič Mihelson, osemindeset let, ni v Partiji, samski, član sindikata od 1921, kristalno čista osebnost, moj dober znanec, zdi se, da ima rad otroke. No, pa o otrocih lahko izpustite: tega milica ne bo zahtevala od vas.«

Hipolita Matvejeviča je zalila rdečica.

»Ste zadovoljni?«

»V primeru z najinim podjetjem je to dejanje, dasi je navzkriž z zakonom, nedolžna otroška igra, mačka in miška!«

Vendar je Vorobjaninovu vzelo besedo.

»Vi ste idealist, Konrad Karlovič. Saj imate še srečo. Pomislite, kaj bi bilo, če bi na vsem lepem morali postati kak Papa Hristozopolo ali Zlovunov!«

Sledilo je skorajšnje soglasje in družabnika sta jo, ne da bi se poslovila od Tihona, pobrala na ulico.

Namestila sta se v opremljenih sobah Sorbone. Ostap je preplašil vso neštevilno služinčad. Najprej je pregledal sobe za sedem rubljev, a je bil nezadovoljen z opremo. Glede tega so mu bile one za pet rubljev bolj po volji, a so bile preproge nekam oguljene in motil ga je duh v njih. V onih za tri rublje je bilo vse v redu, izvzemši sliko.

»Ne morem se videti v sobi s pejzaži,« je pojasnil Ostap.

Tako se je bilo treba nastaniti v sobi za rubelj osemdeset kopejk. V njej ni

bilo ne pokrajin ne preprog in oprema je bila kaj skopa: dve postelji in omara.

»Stil kamene dobe,« je pripomnil Ostap zadovoljno. »Kaj pa predzgodovinske živalice, ne žive morebiti v žimnicah?«

»Kakor je sezona,« je odgovoril premeteni sluga. »Če je, na primer, kak gubernijski shod, potem jih kajpada ni, ker je veliko gostov in se zanje bolj čisti. Ob kakem drugem času se pa res primeri, da se naberejo. Iz sosednjega hotela Livadija pridejo.«

Tega dne sta se družabnika pomudila v Stargorski občinski upravi, kjer sta dobila vse potrebne podatke. Izkazalo se je, da je bil njegov obsežni arhiv združen z arhivom stargorodske občinske uprave.

Stvar je vzel v roke veliki kombinator. Na večer sta družabnika že vedela za domači naslov arhivarja Bartolomeja Korobejnikova, carskega uradnika v pisarni mestnega načelstva, zdaj pisarniškega perogrizca.

Ostap si je oblekel volneni telovnik, iztepel suknjič ob posteljno stranico, iztisnil iz Hipolita rubelj in dvajset kopejk za reprezentanco pa se odpravil na obisk k arhivarju. Hipolit je ostal v Sorboni in razburjen koračil po prehodu med obema posteljama. Ta večer, zelenkast in hladen, se je odločala usoda vsega podjetja. Če se bo posrečilo dobiti kopije nálogov, s katerimi so raz-

delili opravo, vzeto iz Vorobjaninove vile, bo zadeva že napol izpeljana. Seve bodo še težave, pa še zelo velike, toda nit bi bila s tem že v rokah.

»Da bi le náloge dobila!« je zašepetal Hipolit, ko se je valjal po postelji, »samo náloge!«

Vzmeti raztreskane žimnice so ga grizle ko bolhe. Tega ni čutil. Ni si še jasno predstavljal, kaj bo sledilo, če iztakneta náloge, a bil je prepričan, da bo potem šlo vse ko po maslu. Z maslom pa kaže ne pokvariš. Kdo ve, čemu se mu je tedaj zvrtilo v glavi.

Medtem se je skuhal v vroča kaša. Prevzet od rožnatih sanj se je Hipolit Matvejevič premetaval po postelji z boka na bok. Vzmeti pod njim so pokale.

Ostap je moral iti skozi vse mesto. Korobejnikov je živel na Gostišču, v predmestju Stargoroda.

Tamkaj so stanovali izvečine železničarji. Včasih je izmed hiš po nasipu, ograjenem s tankim betonskim zidom, po polžje prilezla sopihajoča lokomotiva. Strehe hiš je za hip prebegnila plapolajoča svetloba iz peči lokomotive. Včasih so drdrali mimo prazni vagoni. Včasih so na nasipu izstreljevali petarde. Sredi bajt in zaslinih lesenjač so se vlekli dolgi opečni zidovi še vlažnih zadružnih hiš.

Ostap je šel mimo razsvetljenega otoka, železničarskega kluba, se po zapisku prepričal o pravilnosti naslova in se ustavil pred arhivarjevo hišo. Zavrtel je zvonček z vzboklimi črkami »Zavrti, prosim!«.

Po dolgih poizvedbah »h komu« in »po kaj« so mu odprli in znašel se je v temačni, z omarami zastavljeni pred-sobi. Nekdo je v temi sopel vanj, rekel pa nič.

»Kje je tu državljani Korobejnikov?« je vprašal Bender.

Sopeči človek je prijel Ostapa za roko in ga peljal v obednico, osvetljeno z visoko petrolejko. Ostap je zagledal pred sabo pritlikavega pedantnega starčka z nenavadno gibkim hrbtom. Ni bilo dvoma, da je starček državljani Korobejnikov sam. Ostap je brez povabila primaknil stol in sedel.

BRANKO ČOPIČ:

Oslovska leta

Dvonožna konjska pošast je zares izginila kot blisk, namesto nje pa se mi je prikazal naš razred in čisto blizu, skoraj pred nosom, so mi zasijale velike bleščeče oči naše součenke iz prve klopi, Zore Tanković... Da, da, pred temi očmi sem bežal, a jih vendar iskal, trepetal pred njihovim pogledom, a spet koprnal, da bi se ta pogled ustavil na meni. Eh, kar njej bom pisal.

Ves vznemirjen in z močno utripajočim srcem sem napisal prve besede:

Draga Zora!

Prebral sem to kratko vrstico zase in zazdelo se mi je, da vse to pišem res njej, da bo Zora jutri to brala, in sem pozabil na Baja, na podstrežje, na dvonožnega konja in sem pisal vrsto za vrsto. Zdelo se mi je, da lepo, razposajeno Zoro poznam že celih sto let, da bi bila gimnazija brez nje pusta in prazna, jaz pa bi od žalosti umrl in se nikoli več zbudil.

Baja je spremljal moje delo pazljivo, brez besedice, ko pa sem za hipec obstal, da bi v duhu ogledal Zorino hojo po razredu, se je prestrašil, da sem se že utrudil. Nataknil je na nož rezino slanice ter mi z njo pomahal pred nosom.

— Vidiš? Kar dalje jo ureži.

Pisal sem in pisal, ko pa sem začutil, da sem povedal vse, sem se zdrznil ko v sanjah. Spomnil sem se namreč, da pride zdaj najvažnejše: podpis. Ah, kako od srca rad bi pod pismo napisal tako, kot sem bral v neki knjigi:

»Ljubi te Branko.«

— Kakšen Branko, za vraga. — sem pomislil sam pri sebi, — saj vendar pišem za Baja.

Vendar sem, pretvarjajoč se, da ničesar ne vem, pismo na glas prebral in mirno vprašal svojega velikega prijatelja:

— Koga pa bomo podpisali?

— Hm, ja... več, za nekega našega prijatelja iz trga je, ne morem ti zdajle povedati, kdo je... bo že sam podpisal.

Pošteno mi je izročil zaslužek, tisti kos slanice, in me še enkrat opozoril:

— Nikomur besede o tem, si čul... Zares si dobro napisal, čisto tako kot sem si želel... se pravi, tisti moj tovariš, ki to Zoro ljubi.

Čeprav sem dobil za svoj trud lepo nagrado, mi je vendarle bilo zaradi nečesa neznanstvo hudo. Kako tudi ne! Mislil sem na Zoro, gledal njene očke, ti pisal, zdaj pa vse to prepustiš nekemu za navaden kos slanice! Ej, Branko, Branko, kaj se tako prodaš, kar imaš rad?!

Da bi utišal svoj prvi očitek vesti, sem zvečer naskrival potegnil Duleta Hajduka v mračen kot na dvorišču in mu pokazal slanino.

— Bratec, jo vidiš, samo kruha priskrbi, pa se je lotiva.

De-De-Ha je od veselja zacvilil in poskočil, se s petama brcnil v zadnjico in šinil v oslovo. Čez deset minut se je že prikazal z veliko zagozdo kruha.

— Hej, kje si pa to staknil?

— Bobo Puiš je bil tako lubeziv da mi jo je pustil v svoji omari in še v brizgalo to je dobro zavil da mu je ne bi kdo sunil. Od srca sem mu hvaležen.

V topli noči sva se pod jesenskim nebom mastila s slanino in zadovoljno molčala. De-De-Ha srečen zaradi nepričakovane gostije, jaz blažen zaradi veselih, velikih oči, ki jih bom jutri spet videl v prvi klopi našega razreda.

Za Dedičevimi orehi se je vzpenjal okrogel poln mesec in na njem temna, nerazločna lisa, ki me je kdo ve zakaj spominjala dvonožnega konja v Smrdonjevem plašču.

XIV.

Z neznansko tremo se bližam gimnaziji. Od kar sem včeraj napisal to pismo za Baja, imam vseskozi občutek, da ga ima Zora Tanković že v rokah, da ga je že prebrala in da samo še čaka, kdaj se prikažem v razred. Le kako naj grem mimo niene klopi?

Zmuznil sem se v razred, ko je bilo v njem najbolj živo, deset minut pred začetkom ure, toda kot nalašč: Zora je že bila na svojem mestu v prvi klopi. Ko da slutim, da grem ravno jaz mimo, je mirno vzdignila glavo in radovedno uprla vame svoje vlažne, bistre oči, ko da bi hotela reči:

— Aha, ti si tisti?

oktober 1943 KOČEVSKI ZBOR oktober 1963

Razvoj ljudske oblasti v NOB

Letos, ko praznujemo 20-letnico Zbora odposlancev slovenskega naroda, ki je bil v Kočevju od 1. do 3. oktobra 1943, se nam vrača spomin na vse tiste težke in slavne dni naše NOB, ki smo jo Slovenci do tedaj že izbojevali, da je v Kočevju po tisočih letih naše zgodovine lahko zasedal naš prvi slovenski parlament, izvoljen od naroda, ki se je krvavo boril za svojo svobodo.

Zbor odposlancev slovenskega naroda v Kočevju ima vsesplošno slovenski pomen in je zgodovinskega pomena za vse Slovence. Na tem zboru se je začela oblikovati naša državnost v skupnem boju vseh jugoslovanskih narodov, ki so se borili za novo uslovljavo.

Da smo Slovenci lahko doživeli ta veliki dan, je največja zasluga KPJ in KPS, ki je v najtežjih časih naše zgodovine povezala vse sile naroda za boj proti okupatorjem.

Poleg organiziranja OF Slovenskega naroda, NOV in POS je KPJ organizirala tudi prve organe naše ljudske oblasti, to je naše Narodoosvobodilne odbore, ki so se začeli razvijati ravno na Kočevskem, na prvem osvobojenem ozemlju v letu 1942.

Znano je, da so funkcije oblasti pri nas v Sloveniji do maja 1942 imeli samo odbori OF, ki so skrbeli za vse pravne, gospodarske, socialne in zdravstvene zadeve poleg materialne oskrbe prvih partizanskih enot, propagande in zveze za NOB. Odbori OF so bili predstavniki vseh Slovencev po mestih in vaseh, tovarnah in ustanovah, ki so delali v skladu z načeli temeljnih točk, ki si jih je zadala OF, v katerih je bilo bistvo boj proti okupatorjem in osvoboditev domovine.

Odbori OF niso bili izvoljeni, pač pa so se organizirali na osnovi aktivnega dela članov KPJ in OF, da je postala Osvobodilna fronta vseljumska organizacija Slovencev in edini zakoniti predstavnik slovenskega naroda. Tako je OF kot celota organizirala vse slovensko ljudstvo za boj proti okupatorju in organizirala ljudi za splošno vstajo.

Kakor so se razvijali in rasli odbori OF po vseh krajih naše domovine, so se razvijali tudi na Kočevskem v letu 1941. Razlika je bila samo v tem, da je bilo delo pri nas še težje, ker leta 1941 živelo na Kočevskem še 12.000 Nemcev, zagrizenih nacistov. Kljub temu pa so se odbori OF pod vodstvom tovariša Jožeta Šeška zelo hitro razvijali.

Prvi odbor OF se je na Kočevskem ustanovil maja 1941 v Konca vasi pri Stari cerkvi. Po ustanovitvi prvega odbora so se hitro organizirali drugi odbori v Kočevju in po vseh ostalih krajih Kočevske. Do jeseni 1941 so se že delali odbori Osvobodilne fronte po vsej Kočevski, tam, kjer pa ni bilo mogoče organizirati odborov, so bili postavljeni zaupniki.

Osvobodilna fronta je segala v najbolj oddaljene gozdne predele Kočevske, kjer so delali gozdni delavci, da je preko njih preprečila izsekovanje gozdnih površin. Rudarji člani KPJ in OF in člani SKOJ so izvajali sabotažne akcije na Rudniku, udarne skupine mladine so se vadile v orožju in organizirale propagandne akcije za oborožen upor na razne načine. Člani OF in KPJ po tovarnah in ustanovah so imeli položaj trdno v svojih rokah, da so lahko izvedli vse tisto, kar je bilo v škodo okupatorjev in v korist NOB. Osvobodilna fronta se je do pomladi 1942 močno utrdila, v njej je aktivno sodelovalo 90 % prebivalstva.

PRVI NARODOOSVOBODILNI ODBORI

Marca 1942 je prišla k Ledeni jami nad Kočevjem četa partizanov bataljona Ljuba Šercerja. Iz Kočevja in Rudnika je odšlo veliko mož in fantov v partizane, 22. aprila se je na Preži ustanovil Kočevski bataljon. 6. aprila 1942 je prišlo do borbe med partizani in Italijani v Mahovniku. Padlo je več italijanskih vojakov in dva partizana.

19. aprila 1942 so partizani napadli Italijane pri Mozlju in uničili štiri kamione in pobili več Italijanov. Zaplenili so 4 puške-mitraljeze, 12 pušk in ostalo opremo.

V noči od 24. na 25. april so partizani aretirali v Vasi pri Fari učiteljico Amalijo Tomažič, ker je naše ljudi izdajala Italijanom.

29. aprila 1942 so partizani napadli Italijane na Colnarskem klanecu in uničili več motornih vozil.

1. maja 1942 so partizani osvobodili Brod na Kolpi. 2. maja so organizirali v Kužlju miting, po mitingu pa napadli Italijane v Bosiljviški loči. 5. maja so napadli Italijane v Kočevski Reki, 16. maja pa postojanko v Starem trgu.

Partizani so maja 1942 izvedli še vrsto napadov na Italijane po vsej Kočevski in širili osvobojeno ozemlje od Broda na Kolpi na vso Kočevsko, Notranjsko in Suho krajino. Italijani so se pod pritiskom partizanskih enot povsod umikali, držali so se ob koncu maja samo v Kočevju in ob železniški progi proti Ljubljani. Vsa ostala Kočevska je bila osvobojena.

S temi uspehi partizanov so bili podani pogoji za prve Narodoosvobodilne odbore, ki so nastajali na osvobojenem ozemlju Kočevske.

(Se nadaljuje)

Šeškov dom začno preurejati

Na drugi seji odbora za proslavo 20-letnice Kočevskega zbora, ki je bila preteklo sredo, so predsedniki komisij poročali o dosedanjem delu in problemih, na katere nate. O delu posameznih komisij smo že poročali. Posebnih problemov pri delu niso imele, le komisiji za komunalno ureditev je odbor priporočil, naj zadolži posamezna podjetja, do kdaj morajo opraviti posamezna dela. Komunalnih del je namreč precej in ni povsem gotovo, da jih bodo mogle do določenega roka opraviti le domače organizacije. Te naj bi povedale pravočasno, če del ne bodo mogli opraviti, da bi lahko poklicali na pomoč gradbena podjetja

iz sosednjih občin. Komisija je poročala, da gradbena dela napredujejo v glavnem v redu, odbor pa ji je priporočil, naj pri tem kontrolira tudi kvaliteto opravljenih del.

Nadalje je odbor razpravljal še o načrtih preureditve Šeškovega doma. Odločil se je za varianto, po kateri bo pod v glavni dvorani položen, višinska razlika med prvimi in zadnjimi sedeži pa bo znašala 1 m. Odbor se je odločil še, kje bo prostor za muzej in o preureditvi teh in še nekaterih drugih prostorov Šeškovega doma. S preurejanjem doma bodo začeli v kratkem.

Begunci iz Mozlja, Kočarjev in Suhega potoka v gozdu pri Verderbu spomladi 1942

Mesto urejujemo

Občinski sindikalni svet in občinski komite ZMS sta organizirala zadnje tedne več prostovoljnih delovnih akcij za ureditev mesta Kočevja, da bo čimlepše pričakalo proslavo 20-letnice Kočevskega zbora. Člani sindikalnih podružnic so doslej prostovoljno delali pri ureditvi parkirnih prostorov pred Lekarno, odstranili so živo mejo in robnike od Cankarjeve ceste do ljudskega odbora, uredili križišče Ljubljanske in Tomšičeve ulice, podrli nekatere

drvarnice itd. Mladina pa je prostovoljno delala pri urejevanju parkirnih prostorov na Ljubljanski cesti, na križišču Tomšičeve in Ljubljanske ceste, izsuševala močvirje ob Ljubljanski cesti, odstranjevala živo ograjo ob Ljubljanski cesti, odstranila javno tehtnico in porušila hišico itd. Predvsem je mladina iz delovnih kolektivov sodelovala tudi pri delovnih akcijah njihove sindikalne podružnice. Prostovoljno delo za ureditev mesta se bo še nadaljevalo.

40 otrok v kolonijo

27. maja je odpotovala v otroško kolonijo v Beli križ pri Portorožu prva skupina štiridesetih otrok, starih od 4 do 6 let. Za te otroke so zdravniki ugotovili, da jim je potreben oddih ob morju. V koloniji bodo ostali 21 dni. Stroški letovanja za vsakega otroka bodo znašali 16.000 dinarjev, od tega bo plačal del občinski ljudski odbor Kočevje, del komunalna skupnost socialnega zavarovanja, ostanek pa starši, na katere bo odpadlo po njihovi finančni zmog-

ljivosti od 3000 do 8000 dinarjev, socialno ogroženi pa ne plačajo nič.

25. junija pa bo odšla na Travno goro skupina 50 do 60 otrok, za katere so zdravniki ugotovili, da jim je potreben oddih v višinskih predelih. Tudi ti bodo ostali v koloniji 21 dni. Stroški za enega otroka bodo tu nekoliko nižji (okoli 14.000 din), plačali pa jih bodo isti in v enakem razmerju, kot za oborsko kolonijo.

Mladi pred mikrofonom

Ob koncu tedna mladosti, tedna počitniške zveze, v počastitev 20. obletnice I. kongresa ZMS in Kočevskega zbora odposlancev so mladinci počitniške zveze občine Ribnica priredili v soboto, 25. maja javno mladinsko oddajo pod naslovom »Spoznaj domovino in še bolj jo boš vzljubil«. Med drugimi sta oddaji prisostvovala tudi sekretar Okrajne počitniške zveze Stane Curk ter njen predsednik Lojze Jamnik.

Počitniška zveza je organizacija, ki nudi mladim ljudem pestro področje delovanja. S svojim delovnim programom in materialno osnovo jim organizacija omogoča vsako leto zanimivo in koristno preživeti velik del njihovega prostega časa. Vsako leto se vračajo z izletov, pohodov, potovanj in letovanj polni novih moči za nove napore. In prav to je bilo verjetno vodilo tudi ribniškim mladincem, da so se odločili za ustanovitev svoje družine počitniške zveze. Iz male družinice, ki je bila najprej ustanovljena v začetku letošnjega leta na Velikih Poljanah, se je razvila močna družina, ki se je s priključitvijo ribniških počitničarjev razširila na sto članov.

Plodnost njihovega dela pa se je pokazala že na sobotni oddaji, ki je bila tudi med občinstvom toplo sprejeta. Pred mikrofonom v mali dvorani JLA so se zvrstile tekmujoči ekipe ljubljanskega učiteljskega, ekipa PZ Ribnica, pevke, tria Veseljakov iz Sodražice ter učenci ribniške osemletke. Svoje spomine na slavne dni Kočevskega zbora pa je vsem prisotnim posredovala poslanka Ančka Aličeva.

Na zastavljena vprašanja, ki so obsegala zgodovinske dogodke iz NOB ter dela počitniške zveze so tekmuvalci vseh treh ekip pogumno odgovarjali in le včasih se je kje za las zataknilo, tako da je morala o pravilnosti njihovih odgovorov odločati komisija, ki je svojo nalogo še dokaj dobro opravila. Izenačenost med ekipami se je pokazala prav pri točkovanju, saj je bila razlika med prvo in tretjo ekipo le dve točki. Zmagali so domačini pred prvo in drugo ekipo učiteljskega. Vprašanja so bila primerna, vendar nekatera le mogoče prelaha.

Zlasti dobro so sovpadale v program pevske točke sester Slavke in Franje Centa, ki sta zabeli v duetu popevko Sedem dolgih dni, makedonsko narodno Mome ter špansko narodno. V začetku se jima je nekoliko poznala trema, toda kasneje sta premagali tudi to in bi verjetno njuna izvajanja še bolj uspela ob primerni spremembi tria Veseljaki iz Sodražice se je s pesmima Bele rože iz Aten in Otroci Pireja predstavila pevka Angelca Bašelj, ki je s svojim glasom navdušila prisotne.

Učinkovito in dokaj prepričljivo so nam prikazali življenje, delo in šegavost našega človeka učenci ribniške osemletke, ki so nastopili s programom, pripravljenim za nastop v radiu. Dober, a nekoliko razvlečen humor učiteljskega Duleta pa pri prisotnih ni našel pravega odziva.

ČRNI POTOK

(ap) — Volitve v občinski zbor v Črnem potoku so potekale v nedeljo v redu. Vsi volivni upravičenci so opravili svojo dolžnost že do 8.45 zjutraj. Prva sta prišla na volišče najstarejši vaščan Jože Debeljak in Frančiška Lavrič.

Oddaja ribniških počitničarjev je z malimi spodrsilji dobro uspela, škoda je le to, da ni bila v veliki dvorani TVD Partizana, kjer bi se je udeležilo več ljudi.

Tako pa je marsikdo ostal brez vstopnic in takih ni bilo malo, medtem ko je istočasno gledalo film le nekaj deset ljudi!

M. Matě

S sobotne prireditve »Spoznaj domovino« v Ribnici

Nastop učencev Glasbene šole

Vodstvo in učenci Glasbene šole v Kočevju so konec šolskega leta poskrbeli za lepo, v nekaterih točkah (zlasti na klavirju) že kar umetniško doživetje. V ponedeljek, 27. maja ob 20. uri, so v dvorani množičnih organizacij v Kočevju pripravili nadvse prijeten glasbeni večer, ki je obsegal 31 točk.

Pri tako obsežnem programu je kar težko reči, katera zvrst instrumentov in izvajalcev je bila v središču zanimanja to pot zares množičnega in izbrano koncertnega občinstva. Učenci so nastopali z dolgo in zelo pestro vrsto instrumentov: klavir, violina, kla-

vinet, blokflavta, trobenta, pozavna, kitara, zlasti pa priljubljena in že kar množična harmonika. Izvajali so skoraj izključno plesno glasbo v plemenitem pomenu besede, imena avtorjev pa so znanka za teže izvajanja: M. Giuliani, B. Bartok, L. Pfeifer, L. Marchand, Mozart, W. Brandt, Beethoven, Paganini, M. Humek, G. Verdi, R. Schumann, M. Tome, J. Strauss, A. Dvoržak in mnogi drugi. Z dobrim namenom poročena, z vzgojnega stališča pa vendar malce v izbiri dvomljiva anketa (nastopajoči so bili skoraj izključno šolarji), kateri trojici izvajalcev naj pripade primat na tem večeru in tudi nagrada, je bila odveč. Vsi nastopajoči so pač z večjo ali manjšo zrelostjo ali pa tudi tremo izvajali svoje točke in nas zadovoljili. Iz tega povprečno šolskega merila pa nujno izločimo klavirski točki tega glasbenega večera: A. Dvoržak: Slovanski ples št. 8 (štiriročno M. Artač, IV. r. in M. Humek) in M. Humek: Petite valse melancholique (štiriročno M. Artač in avtor). Ti dve točki, tako odlično odigrani in pomnoženi še z drugimi, bi prav radi slišali na samostojnem koncertu. Za ljubitelje resne glasbe bi to bilo doživetje in prepričanje, da prireditelji takega koncerta in v tako priročni dvorani ne bi ostali brez množičnega občinstva!

Pri zadnji, 31. točki sporeda, je nastopil harmonikarski zbor pod vodstvom tov. J. Papeža z U. Isteničev »Brigade s hribov«. Čisti v intonaciji so naši mladi harmonikarji vedro, odločno in z dinamično lepo izdelanim skladju zaključili nadvse uspeli glasbeni večer.

Vodstvo šole in vsi glasbeni pedagogi na njej: prof. M. Humek, A. Zupan, J. Papež, M. Jablanov, A. Skorjanc, F. Šafec in B. Kuhar so z doseženimi uspehi lahko v polni meri zadovoljni. Vzdušje, ki je med izvajanjem sporeda vladalo v polno zasedeni dvorani, naj bo nedvomno mladim glasbenikom še bolj njihovim učiteljem priinesla polno priznanje, saj je letošnji javni nastop v primeri z lanskim — velik korak naprej!

Fri. Cankar

Vrtnarija ureja — otroci uničujejo

Letos kočevska Vrtnarija še posebno skrbno ureja mesto, da ga bomo med proslavo in drugimi prireditvami v čast 20. letnice Kočevskega zbora čim lepše predstavili gostom. Doslej je Vrtnarija posadila cvetje pred samskim blokom, občino, pri spomeniku in avtobusni postaji ter v Gaju. V okrasne tulce so posadili rože pred kavarno in v občinski stavbi. Travo so posadili oziroma pokosili pri spomeniku, avtobusni postaji, Gaju in delno v Seškovi ulici, uredili pa so tudi prostor pred Kemično tovarno. Vse to urejevanje je veljalo doslej okoli milijon 800.000 dinarjev, delalo pa je 10 do 12 ljudi stalno 3 mesece.

Kako znajo naši otroci pa tudi odrasli (predvsem ker ne opozarjajo otrok) to delo in vložena sredstva ceniti?

V cvetličnih tulpah in na manjšem nasadu pri kavarni (to je tisti za vhodnimi vrati, ki se ponoči spremeni v javno stranišče) so napravili otroci, mladinci in tudi odrasli škode za preko 30.000 dinarjev. En tulec so prevrnili, v več pa populili in postrigli rože ter pohodili nasad.

V parku od kanarne do spomenika je polomljenega okrasnega grmičevja in pohojene trave za preko 100.000 dinarjev. Tukaj se otroci pogosto lovijo, igrajo nogomet in drugo.

V Gaju (pri kegljišču) je tudi polomljenega grmičevja in spuljenega cvetja za okoli 20.000 dinarjev (da pohojene trave niti ne računamo!).

Ob Ljubljanski cesti (od starega Uniona proti bencinski črpalci) je spuljenih oziroma polomljenih 18 topolov,

kar spet znese nadaljnjih 15.000 dinarjev. To bo verjetno delo starejših mladincev ali pa odraslih (ki so se z alkoholom najbrž okrepili), saj mora biti za puljenje mladih dreves človek kar precej močan in nekulturen!

Za pobiranje papirja po parkih in nasadih porabi vsak dan en delavec Vrtnarije najmanj 4 ure.

Največ papirja je prav pred prehrabenimi trgovinami in slaščičarno. Predvsem otroci so namreč tako lepo naučeni, da papir mečejo kar po tleh (sicer je pa tudi košev za papir malo, oziroma niso nameščeni na najnujnejših mestih). Tudi Komunala, ki pobira smeti z odprtim vozom, pripomore k onesnaženju mesta, saj jim veter nemalokrat odpihne z voza precej papirja in smeti. S tem, ko odmetujemo na nepravem mestu papir, mečemo stran hkrati tudi denar, saj moramo zato plačati več za vzdrževanje mesta.

Tudi kolesarje, mopediste in šoferje bi bilo nujno naučiti spoštovati prometne znake. Posebno skozi otroško igrišče proti Gaju, kjer je vsaka vožnja prepovedana, je predvsem ob nedeljah (zaradi tekem) živahen kolesarski in motorni promet. Seveda zaradi tega trpe predvsem otroci (prejšnjo nedeljo je na primer neki kolesar podrhl otroka), vozniki pa nič, saj jih sploh nihče ne kaznuje. Prišlo je že tako daleč, da se je šel nekdo, ki nima šoferskega izpita in registrske tablice, sem učiti šofirati. Češ »če bi se vozil brez tablice in izpita po mestu, bi me miličniki kmalu odkrili in kaznovali.«

(Konec na 11. strani)

Igre kočevskih pionirjev ob dnevu mladosti

Na praznik rojstnega dne predsednika Tita so bile v Kočevju velika športska tekmovanja pionirjev šolskih športnih društev osnovnih šol s področja kočevske občine. Udeležba je bila zelo velika posebno pionirjev in pionirk iz šol v mestu, od okoliških pa je pohvaliti šolo Polom, ki je dala vzgled ostalim okoliškim šolam, ki vključujejo prijavitelje prijavljajo pionirjev na tekmovanje.

Pred polnim stadionom mladih navijačev so se najprej pričela atletska tekmovanja, ki jih je s kratkim nagovorom otvoril tov. Arko, častni predsednik občinske zveze za telesno vzgojo ter pojasnil pionirjem in pionirkam važnost tekem, ker bodo osnova za sestavo občinskih reprezentanc v vseh panogah za medobčinsko pionirsko tekmovanje hrvatskih občin Ogulin, Delnice, Cabar in Vrbovsko ter slovenskih občin Ribnica in Kočevje. To tekmovanje bo 9. junija v Kočevju v organizaciji Partizana in bo že v okviru proslav 20-letnice Kočevskega zbora. Tako se bodo naši najmlajši v bratskem sodelovanju oddolžili spomenu tako važnega zgodovinskega dne naše ožje domovine.

Uspehi tekmovanja:

PIONIRKE:

Atletika — ekipno:

Šola »Mirko Bračič« 4082 točk, »Jože Šeško« 3964 in šola Polom 602 točki.

Posameznice:

Met krogle: 1. Skufca Mara, Polom 9,60 m; 2. Gorec Darinka MB 9,55 m; 3. Ševšnik Zdenka MB 9,29 m.

Skok v višino: 1. Lovšin Vanda MB 128 cm; 2.—3. Virant Draga JS 125 cm; Oberč Fanika JS 125 cm.

Skok v daljino: 1. Menard Tanja JS 4,44 m; 2. Vodušek Darja MB 4,30 m; 3. Honzak Jasna JS 3,93 m.

Tek na 60 m: 1.—2. Menard Tanja JS 8,7 sek.; Jerman Milena MB 8,7 sek.; 3. Ilja Janja MB 8,8 sek.

Streljanje: ekipno »Jože Šeško« 107 krogov, »Mirko Bračič« 65 krogov.

Posameznice: 1. Kobal Jelka JS 44 krogov; 2. Boldan Nataša MB 42 krogov; 3. Levstik Milena JS 22 krogov.

V igrah so bili doseženi naslednji rezultati:

Odbojka

»M. Bračič« : »J. Šeško« 0 : 2

Rokomet

»M. Bračič« : »J. Šeško« 6 : 5

Namizni tenis:

»M. Bračič« : »J. Šeško« 1 : 3

Košarka:

PIONIRJI: Atletika ekipno — »M. Bračič« 3786 točk »J. Šeško« 3519 točk.

Met krogle — 1. Kauran Zdravko MB 11,63 m; 2. Knavs Janko MB 10,67 m; 3. Oražem Andrej JS 10,65 m.

Skok v višino — 1. Luzar Rajko JS 155 cm; 2. Šobar Jadran JS 150 cm; 3. Kauran Zdenko MB 145 cm.

Skok v daljino — 1. Knavs Janez MB 5,49 m; 2. Hočevar Janez JS 5,43 m; 3. Lavriša Slavko MB 5,11 m.

Tek na 60 m — 1. Novak Jože MB 7,5 sek.; 2.—3. Luzar Rajko JS 8,0 sek.; Knavs Ivan MB 8,0 sek.

Streljanje — Polom 181 krogov »M. Bračič« 208, »J. Šeško« 139. 1. Blatnik Vane Polom 76 krogov; 2. Hočevar Tone Polom 53 krogov; 3. Hrvatini N. MB 52 krogov; Papež Janez Polom 52 krogov.

Rezultati v igrah so:

Odbojka

»M. Bračič« : »J. Šeško« 1 : 2

Rokomet

»M. Bračič« : »J. Šeško« 21 : 1

Mali nogomet

»M. Bračič« : »J. Šeško« 1 : 0

Namizni tenis

»M. Bračič« : »J. Šeško« 5 : 0

Košarka

»M. Bračič« : »J. Šeško« 23 : 21

Iz tega je rapvidno, da je bilo

Mladinski aktiv iz Dolenje vasi je organiziral v okviru praznovanj dneva mladosti v nedeljo športno srečanje z mladino iz Inlesa in kovinskega podjetja iz Ribnice. Mladina je najprej opravila svojo dolžnost na voliščih, potem pa so se vse tri ekipe pomerile na igrišču v Dolenji vasi v odbojki. Zmagali so Dolenjevaščani, sledi Kovinsko in Inles.

O delu modelarskega krožka v Fari

Nikjer ni več mladince ali pionirja, ki ga ne bi zanimali stroji, avtomobili, avioni, ki bi ostal neprizadet ob besedi tehnika. Tudi učenci iz Fare se iz dneva v dan srečujemo z njo. Toda pojem tehnika dobiva pri nas vse realnejšo podobo v izdelkih, ki smo jih naredili v modelarskem krožku. V delavnici se vrstijo na mizah najrazličnejši modeli balonov, zmajev ter majhni in veliki avioni. Vsak je zahteval mnogo truda in točnosti.

Začelo se je pred dnevom JLA, k omo se seznanili z aviatiskim podpolkovnikom v pokoju Mladinom Snelerjem iz Broda. Obsuli

smo ga z vprašanji o letalstvu in modelarstvu, saj je član modelarske zveze Hrvatske. Naših vprašanj je bil zelo vesel; obljubil nam je, da nam bo pomagal pri delu v krožku. Konec decembra se je udeležil ustanovnega sestanka krožka ter nam v kratkih besedah razložil razvoj jugoslovanskega letalstva. Za delo krožka skrbi učitelj Jože Jakšič, tovariš Sneler pa nas večkrat obišče in pomaga z materialom in nasveti. Postal je naš dober tovariš in prijatelj. Hvaležni smo mu za ves trud in želimo, da bi nam še naprej tako pomagal. Dušan Kuželički, 8. razr., Vas-Fara

Srečanje pionirjev

(V. M.) — Učenci osnovnih šol Brod na Kolpi in Vas-Fara so tudi letos skupno proslavili dan mladosti in Titov rojstni dan. Ob osmih zjutraj so se zbrali v kulturnem domu v Fari, kjer je bila slavnostna akademija. Tedaj so tudi sprejeli pionirje v mladinsko organizacijo. Slovesnosti sta se udeležila tudi predstavnika obč. komiteja ZKS Kočevje. Tov. Zvonko Zagar je mladincem čestital in spregovoril o pomenu dneva mladosti. Najboljše mladince je obdaroval s knjigami.

Nato sta se obe šoli pomerili v športu, v skoku v daljino in višino, teku, metu krogle, rokometu, nogometu in odbojki. Zmagali so učenci iz šole v Vasi, vendar so tudi hrvaški učenci pokazali precej spretnosti. Skupen nastop slovenskih in hrvaških pionirjev je spet pokazal, da med nami ni meje in da vedno tovariško sodelujemo.

REPUBLIŠKO PRVENSTVO BREZ NAŠIH MLADIH BRODARJEV

Preteklo soboto je bilo na Jese-nicah okrajno brogarsko tekmovanje za motorne čolne in jadrnice. Našo občino so zastopali pionirji-brodarji iz Bračičeve šole Matija Glad, Vovk, Podražaj, Bizjak in Tropa. Na okrajnem prvenstvu je sodelovalo samo v tekmovanju z motornimi čolni 75 pionirjev. Naš najboljši tekmovalac Matija Glad je zasedel šele 15. mesto in se tako ni uvrstil na republiško tekmovanje, kjer bosta okraj zastopala le dva najboljša. Kljub temu pa smo lahko z uspehi naših mladih modelarjev-brodarjev zadovoljni, saj so v tej panogi novinci.

doseženih nekaj prav kvalitetnih rezultatov. Celotno tekmovanje nam je pokazalo, da raste zopet nov športni naraščaj, ki se bo lahko izpopolnjeval v novem domu, ki bo dograjen in odprt septembra za proslavo 20-letnice Kočevskega zbora.

Sprejem v ZMS

V dneh pred 25. majem, dnevo mladosti in Titovim rojstnim dnem, so na več šol sprejeli precej pionirjev v mladinsko organizacijo. Brez dvoma je bil za pionirje to najlepši dan v njihovem življenju in jim bo letošnji dan mladosti še dolgo ostal v spominu.

V Sodražici so prejšnji četrtek sprejeli v ZMS 43 pionirjev. Pripravili so tudi krajši kulturni program. Zvečer so priredili na Strmici nad Sodražico taborni ogenj. Svečanosti sta se udeležila tudi predsednik občine in predsednik obč. odb. SZDL. V soboto so na ribniški šoli prav tako slovesno sprejeli v mladinsko organizacijo 96 pionirjev.

Prejšnjo sredo so v sodraški Torbici ustanovili aktiv ZMS. V obratu dela 18 mladink, vendar mladinskega aktiva še niso imeli. Mladinke so pripravile tudi krajši program; na ustanovnem sestanku aktiva so sprejele tudi program dela.

Občinski komite ZMS Ribnica je skupno s Socialistično zvezo predvajal ob dnevu mladosti po vaseh različne dokumentarne filme. Tedaj so se mladinci v Loškem potoku tudi pogovarjali o ustanovitvi mladinskega aktiva v Smreki in po vaseh, ker imajo mladinci aktiv le na šoli.

VRTNARIJA UREJA — OTROCI UNICUJEJO

(Nadalj. z 10. str.)

Za varovanje nasadov, parkov ni za spoštovanje prometnih predpisov v njih bi morali imeti posebnega čuvaja. Najbolj bi bil potreben, ko hodijo otroci iz šol, ob nedeljah (ko so tekme) in ob večerih. Upamo lahko, da ga bomo kmalu dobili, ker bo sicer precejšen del truda vrtnarjev zaman, prav tako pa bodo tudi zaman vložena precejšnja sredstva.

Pretekli teden sta DPM in LT organizirala na Rinži tekmovanje motornih čolnov in jadrnic. Udeležilo se ga je okoli 40 pionirjev.

ta teden za vas

KOČEVJE

Poročila sta se: Papež Anton, trgovski pomočnik iz Kočevja, Trg 3, oktobra 2, star 25 let in vidmar Jožefa, natakara iz Smuke 6, stara 19 let.

Rodila je Rogan Terezija, živinorejka iz Gorenje 12 — dečka.

Umri je Mohar Franc, upokojenec iz Kočevja, Rožna ulica 15, star 75 let.

PREDGRAD

Umri je Valetič Jurij, kmetovalec iz Cepelj 3, star 70 let.

V ljubljanski bolnišnici je rodila Steiranc Katarina, gospodinja iz Predgrada 37 — deklico.

DOLENJA VAS

V ljubljanski porodnišnici je rodila Henigman Angela, gospodinja iz Dolenje vasi 51 — deklico.

DOBREPOLJE

Poročili so se: Suštar Pavel, trg. pomočnik iz Bruhanje vasi 28, star 24 let in Vesel Vida, triz. pomočnica iz Predstrug 13, stara 19 let; Hren Ludvik, trg. poslovođa iz Podgorice 13, star 24 let in Pugelj Antonija, trg. pomočnica iz Zagorice 3, stara 22 let.

LOŠKI POTOK

V Ljubljani sta rodili: Bartol Pavla, gospodinja iz Travnika 99 — dečka; Segar Marta, delavka iz Segove vasi 24 — dečka.

Poročila sta se: Segar Janez, kmetovalec iz Segove vasi 13, star 29 let in Car Antonija, kmetovalka iz Retij 25, stara 28 let.

CESTITKA

Ivanu Griveu iz Grčaric za 70. rojstni dan toplo čestitajo in mu želijo še mnogo veselih let, mamo pa lepo pozdravljajo — Albina, France in mala Herminca.

CESTITKA

Angelci Zoran in njeni mami prijetno praznovanje in vse najboljše za njun praznik. Možu in sinčku ter ostalim pa lep pozdrav. Mama in Anica z možem iz Nemčije.

CESTITKA

Dragi ženi in mami Angelci Pečjak želita vse najboljše za god mož Lojze in sin Slavko.

CESTITKA

Lojzki Škrajnar, Ljubljanska 41, Kočevje, želijo za njen 50. rojstni dan vse najboljše vsi domači.

POPRAVEK

V čestitki v zadnji številki sta pomotoma izpadli dve besedi. Začetek bi se moral glasiti takole: Ljubemu bratu in svaku Janezu Sercerju in Indianopolisa...

»NOVICE«

Glasilo Socialistične zveze delovnega ljudstva občin Kočevje in Ribnica. Izdaja ČZP »Kočevski tisk« Kočevje. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik France Grivec. Uredništvo in uprava: Kočevje, Ljubljanska 14/a. Telefon uprave in uredništva 389. Letna naročnina 800 din, polletna 400 din in jo je treba plačati vnaprej. Za inozemstvo 2000 din oziroma 3 ameriške dolarje. Tekoči račun 600-27-1-265 pri NB podružnica Kočevje

PRODAM

Prodajam športni otroški voziček. Naslov v upravi Novic.

PRODAM

Ugodno prodajam kuhinjsko kredenco in dva stola. — Vprašati na upravi Novic.

PRODAM

Prodajam hišo in nekaj vrta na Lazcu. — Hedvika Žagar, Podplatinina.

OBVESTILO

U. O. Čebelarke družine Kočevje obvešča vse člane, da bo sestanek s predavanjem 9. junija ob 9. uri pri tov. Marinclju v Kočevju.

OBVESTILO

Cenjene stranke obveščam, da sem s 1. majem 1963 odprl v Ribnici

SEDLARSKO-TAPETNIŠKO DELAVNICO

Opravljam vsa tapetniška dela, notranjo oblogo za avtomobile, sedlarske storitve in dekoraterstvo. Cenjenim strankam zagajamena kvaliteta proizvodnja. — Se priporoča

AMBROŽIČ JOŽE,
tapetnik in sedlar, Ribnica 46

OBVESTILO

AVTO Kočevje obvešča potnike, da avtobus Ljubljana—Trava odhaja iz Ljubljane ob 15. uri in ne ob 14. uri, kot je bilo objavljeno v voznem redu. Po voznem redu bo prišel spet voziti, ko bo dograjena cesta Ljubljana—Kočevje.

KINO

KOČEVJE: od 31. do 2. jun. amer. barvni film »Alamo« I. del, 3. in 4. junija francosko-ruski film »Misijska Leona Garosa«, 5. in 6. junija ameriški film »Razbesnelo morje«, od 7. do 9. junija ameriški barvni film »Alamo« II. del.

RUDNIK: 1.—2. junija angl. film »Nerazdružljivi«, 8. in 9. junija poljski film »Ločitev«.

STARA CERKEV: 1. in 2. junija jugoslovanski film »Rafal v nebo«, 3. in 4. junija francoski film »Lepa Američanka«, 8. in 9. junija italijanski barvni film »Maratonska bitka«.

SODRAŽICA: 1. in 2. junija francoski film »Kralj čardaša«, 8. in 9. junija jugoslovanski film »Čudno dekle«.

VELIKE LAŠČE: 1. in 2. junija francosko-nemški film »Till Ulen-spiegel«, 8. in 9. junija ameriški barvni film »Obračun na Atlanti-tiku«.

LOŠKI POTOK: 2. junija francoski film »Velika iluzija«, 9. junija jugoslovanski film »Kampo Mamo«.

DOBREPOLJE: 1. in 2. junija italijanski barv. film »Beatrice Cenci«, 5. junija nemški film »Rdeči krog«, 8. in 9. junija italijanski film »Rocco in njegovi bratje«.

PONIKVE: 6. junija nemški film »Rdeči krog«.

BROD NA KOLPI: 1. in 2. junija

PRODAJA

Kmetijska zadruga Ribnica proda razno kuhinjsko opremo in pribor po seznamu, ki je na razpolago pri KZ Ribnica. Prodaja bo 7. junija 1963 ob 8. uri v prostorih združenega doma.

Filmi, ki jih bomo gledali

ČUDNO DEKLE

Jugoslovanski film »Čudno dekle« bo na sporedu v kinu Sodražica 8. in 9. junija. Film pripoveduje brez prenapete čustvenosti, s samokontrolo nad snovjo, z odpuščanjem zaposli gledalca, da občuti problem čudnega dekleta kot družbeni problem.

Studentka Minja je prišla v mesto. Zaznamovana s preteklostjo je postala jedka in samosvoja. Osamljena je legla k moškimi v posteljo, a ostala je nedostopna, dokler ni stopil pred njo On. In sledila mu je, kot bi ji bil usojen. Vse, kar je bilo pred tem srečanjem, je bil le videz. Sla sta skupaj. Film se konča, ko se Minja osvesti in doseže enakopravnost z moškim. To je njena osebna zadeva. Problem čudnih deklet pa se ne zaključuje. Glavni vlogi sta odlično odigrali Spela Rozin in Boja Mirić.

ROCCO IN NJEGOVI BRATJE
Italijanski film »Rocco in nje-

govi bratje« bo na sporedu v kinu Dobropolje 8. in 9. junija.

Rocco in njegovi bratje se najdejo v novi, njim tuji sredini, v mestu, kjer ne morejo živeti po tradiciji na katero so bili navajeni v južnoitalijanski vasi. Pri-de do sporov in tragičnih incidentov. Nemilosrčno življenje in milanska vsakdanost zmede celo družino, ki zama poskuša, da se v industrijsko razviti severni Italiji naseli, skupaj s svojim skoraj srednjeveškim in strogo patriarhalnim nazorom. Roccoov brat Simon doživi ljubezen, ki se konča tragično, ker spozna, da ga njegovo dekle hoče zapustiti zaradi milanskega bogatejšega moža. Simon jo zaradi tega krvoločno ubije. Osveta mladega Sicilijanca je reakcija na stvari, ki so izven njegovih pojmov, izven tega, na kar je bil navajen v svoji vasi.

V glavnih vlogah nastopata Alain Delon in Annie Girardot.

SPORED RTV LJUBLJANA

SOBOTA, 1. junija: 8.05 Poštarček v mladinski glasbeni redakciji. 9.40 Zborovske skladbe Antona Foersterja. 10.15 Albert Roussel: Simfonija št. 3 v g-molu. 11.00 Pozor, nimaš prednosti! 12.05 KN — Nada Rihtaršič: Kaj nam je pokazala analiza cene mleka v lanskem letu. 13.30 Za oddih in

razvedrilo. 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo. 15.40 Na domači grudi. 16.00 Vsak dan za vas. 17.05 Gremo v kino. 18.45 Naši popotniki na tujem. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Po domače... 21.00 Za konec tedna — ples! 22.15 Oddaja za naše izseljence.

NEDELJA, 2. junija: 8.00 Mladinska radijska igra — Miroslav Popovič: »Skrivnost skrivnostne globeli«. 9.05 Z opernega in koncertnega odra. 10.00 Se pomnite, tovariši... Spomini s Sutjeske — I. 11.50 Nekaj glasbe za dober tek. 12.05 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — I. 13.30 Za našo vas. 14.15 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo — II. 15.15 Trikrat petnajst. 16.00 Humoreska tega tedna Gita Jakopin: »Križišče«. 16.20 Ogrlica s popevkami in prijetnimi melodijami. 17.15 Radijska igra — Jan Otčenasek: »Romeo, Julija in tema«. 18.30 Sportna nedelja. 19.05 Glasbene razglednice. 20.00 Nedeljska panoroma zabavnih melodij. 21.00 Naši skladatelji v spominih sodobnikov — Slavko Osterc. 22.15 Skupni program JRT.

POSEBNE PREDSTAVE POTUJOČEGA KINA

V PETEK, 31. MAJA ob 16. uri bomo v FILMSKEM GLEDALIŠČU — v klubu — predvajali ameriški barvni film »PALČEK TOM«, ob 20. uri pa bomo na ploščadi PRED SAMSKIM DOMOM predvajali zanimive barvne in črno-bele kratke filme. (Zgodovinska konferenca, Novo Velenje, Kako nastane zdravilo). V torek, 4. junija ob 20. uri bomo na prostem pred samskim domom predvajali kratke filme: Majdanpek, Premagani kanjon, O kranjski komuni in zadnje filmske novosti. Vstopnine ni! Oglejte si zanimive predstave!

POTUJOČI KINO PREDVAJA

Slovenski film »Kekec« v soboto, 1. junija ob 19. uri v DOLGI VASI. V nedeljo, 2. junija ob 13. uri v LAZAH, ob 16. uri v VIMOLJU in ob 19. uri v MOZLJU.

Ameriški barvni film »Palček

Tom« v soboto, 1. junija ob 19. uri v ČRNEM POTOKU. V nedeljo, ob 15. uri na TRAVI in ob 18. uri v PODPRESKI.

8. in 9. junija bomo v Starem logu, Strugah in Livoldu predvajali ameriški barvni film »Palček Tom«, v Oneku, Koprivniku, Banja loki, Fari in Kužlju pa slovenski film »Kekec«.

Vstopnice prodajajo pol ure pred predstavo. Gledalci list s brezplačno na voljo filmski list s kratko vsebino in oceno filma. Predstavnike v krajih, kjer predvajamo filme, prosimo, da poskrbijo za urejen in popolnoma temnjen prostor.